

GALINGASIS NUGALĖTOJAS

 ...krikšto tarnavimas. Aš manau, kad jie jau pripildė baseiną. Vakarienė ir kojų plovimas. Kiek iš čia esančių žmonių, kada nors esate buvę kojų plovime? Pakelkite rankas. O, tai bent, pažiūrėkite į baptistus, kurie—kurie ši rytą yra čia. Amen.

² Žinote, jie sako: „Kojas plaunantys baptistai“. Ir dalykas tame, net jeigu, kai aš eidavau pas kojas plaunančius baptistus, jie plaudavo tik viena koją, tik viena koją. Ir taigi, čia mes plauname abi kojas. Taigi, tuomet tai dvigubas palaiminimas, suprantate, taip, turime du palaiminimus viename. Jeigu yra palaiminimas plauti viena koją, jūs, kojas plaunantis baptiste, turėtumėte pabandyti abi, vienu metu.

³ [Kažkas kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Na, tai priklauso nuo to, kokį tarnavimą mes turime ši rytą. Teisingai. Mes tiesiog nežinome, kas bus ši vakarą, kadangi mes... kaip vyks tarnavimas ši rytą. Aš šiek tiek pavargęs.

⁴ Mes ką tik grįžome iš Meksikos, kur aš turėjau viena iš nuostabiausių susirinkimų, kuriuos mes kada nors turėjome. Ir aš žinau, kad daugeliui iš jūsų būtų įdomu apie tai išgirsti, todėl aš... Na, mes buvome ten tris vakarus, turėjome trijų vakarų tarnavimą. Ir... mūsų palaimintasis Atpirkėjas tikrai gausiai pasidarbavo ten. Paskutinį vakarą, mes turėjome dvidešimt tūkstančių žmonių, kurie dar niekada nebuvo priėmę Kristaus, jokiū būdu, priėmė Jėzų kaip asmeninį Gelbėtoją vienu metu; dvidešimt tūkstančių - vienu metu.

⁵ Mažo kūdikio prikėlimas, kuris mirė motinai ant rankų, kol stovėjo toje vietoje. Ir gydytojas pasakė, prieš dieną, kad jis mirs, ir ji atnešė jį į susirinkimą, kad už jį pasimelstų. Ir žmonės stovėjo aplinkui, kaip jie stovi čia.

⁶ Ir jūs manote, kad tai ganėtinai nepatogu, mums amerikiečiams stovėti čia visą valandą. Bet jie kartais ateidavo šeštą valandą ryto, ir stovėdavo iki vienuoliktos vakaro. Ir buvo taip susigrūdę, kol jie nustatė, kiek mes turėjome stovimos vietos. Ir jie stovėjo po šešis žmones, kiekviename trijų kvadratinių pėdų plote; tiesiog stovėjo po šešis žmones, susispaudę kartu, atsiremdami vienas į kitą. Aš pasakiau: „Tai man priminė avis“.

⁷ Žinote, kai dieną pakyla karštis, visos avys susiburia kartu. Ir jos stovi viena prieš kitą, ir sudaro viena kitai pavėšį, ir taip jos palaiko viena kitą. Taigi, tokiu būdu turėtų elgtis Dievo avys, stovėdamos taip kartu, uždarose vietose, ir palaikydamos viena kitą savo tikėjimu.

⁸ Taigi, kiekvienas asmuo, savo meldimosi būdu, koku jūs meldžiatės savo bažnyčioje, jūs melskitės šį rytą. Ir mes perskaitysime dalį Dievo Žodžio.

⁹ Ir dėl tų, kurie stovi, kai jie ateina, jie tiesiog nustumia žmones tolyn ir tolyn. Ir jie sako, kad jie jau ilgą laiką yra nustumiami.

¹⁰ Taigi dabar mes tikrai labai paskubėsime, ir kalbėsime apie Žodį, kad jūs galėtumėte turėti pagrindą tikėjimui. Ir tuomet, po to mes melsimės už ligonius, tokiu būdu kaip Viešpats panorės.

¹¹ Aš norėjau per pirmą mūsų atvirą tarnavimą priimti žmones taip, kaip ką tik parodė regėjimas. Bet nežinau, ar aš sugebėsiu tai padaryti ar ne; kambariai yra sausakimši, ten, kad jie būtų atokiau nuo viešumos.

[Tuščia vieta juostoje—Red.] . . . tikiuosi, kad jūs galėsite šiek tiek išsilaikyti ir pasimelsti.

¹² Taigi, pirmiausia, aš manau, kad visos doktrinos turi ateiti iš Amžinojo, palaiminto Dievo Žodžio, nes tikėjimas negali remtis ant judančio žmonių teologijos smėlio. Jis turi būti pastatytas ant nepajudinamos Dievo Žodžio Uolos. Todėl žmogus gali būti tikras, jei Dievas tai pasakė - tai Dievas ir įvykdys tai, ką Jis pasakė.

¹³ Šio ryto pamoksle mes kalbėjome apie tai, kaip Dievas, prieš . . . Galbūt dešimt tūkstančių metų prieš tai, kai atsirado pasaulis, Jėzus Kristus buvo nužudytas prieš pasaulio sukūrimą. Dievas tai pasakė, ir tuo viskas išspręsta. Tol kol Dievas tai kalba - tai yra teisinga. Ir Dievo mintyse, kai Jis ištaria Žodį, Jis jau yra patvirtintas Danguje. Štai koks Jis yra tobulas Ten, viršuje. Taigi, kaip labiau mes, mirtingieji, kurie buvome atpirkti Jo malone, turėtume pasitikėti Jo Žodžiu! Jeigu Jo Žodis tai pasakė - tai išspręsta.

¹⁴ Taigi, pirma, Žodis . . . Biblijoje pasakyta: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas“. Taigi, prieš atsirandant žodžiui, turi būti mintis, kadangi žodis yra išreikšta mintis. Ir Dievas, kai Jis pasiuntė šio pasaulio priešą, turėjo . . . ruošėsi padaryti tai, ką jis padarė, Dievo mintyse buvo tai, kaip Jis siųs didingą išgelbėjimo planą. Ir kai Jis visa tai turėjo mintyse, tuomet Jis ištarė tai, ir tai buvo taip pat gerai, lyg tai jau būtų padaryta. Ir po tūkstančių metų atėjo Viešpats Jėzus Kristus, ir mirė už nuodėmes; ir vėl prisikėlė, tą rytą, maždaug prieš devyniolika šimtmečių, mūsų išteisinimui; sėdintis dabar Jo dešinėje, kaip Vyriausias Kunigas, užtardamas ant mūsų išpažinimo. Tai jau užbaigta. Ir ant kiekvieno Žodžio, išeinančio iš Dievo Biblijos, ant Jo gali ilsėtis jūsų siela. Suprantate?

¹⁵ Štai dėl ko, ten Meksikoje, dauguma žmonių yra katalikai. Ir turėjau pokalbį su kataliku, jis paklausė: „Broli Branhamai, ar jūs tikite, kad—kad mūsų šventieji gali daryti stebuklus?“

Aš atsakiau: „Jei jie yra gyvi, o ne mirę“.

Ir jis pasakė: „Na, - jis sakė, - na, jūs. . .“ Aš pasakiau, kad aš. . . Jis paklausė: „Kokiai bažnyčiai jūs priklausote?“

Aš atsakiau: „Viešpaties Jėzaus Bažnyčiai“.

Ir jis paklausė: „Kokia tai denominacija?“

¹⁶ Aš pasakiau: „Tai ne denominacija. Tai Kristaus Kūnas. Viena Dvasia mes susirinkome kartu - kad tikėtume. Ir Jame, nesvarbu, ką žmogus galvoja, tai jo asmeninis tikėjimas į Kristų“.

Jis pasakė: „Žinoma, ta Biblija buvo senovinės Katalikų bažnyčios istorija“.

¹⁷ Ir aš tariu: „Na, norėčiau patikėti, kad jūs sakote tiesą. Aš turiu. . . Aš perskaičiau daugybę istorijų, ir aš nematau, per tris šimtus metų ir panašiai, po paskutinio apaštalo mirties, kad kur nors būtų atsiradusi Katalikų bažnyčia. Bet, kad ir kaip, aš—aš sakykim aš patikėsiu, kad ji buvo. Tuomet jūs galite mane vadinti senųjų laiku kataliku, nes aš tikiu Biblija“.

Teisingai. Gerai.

¹⁸ Ir aš tikiu, kad nė vienas Žodis niekada nebus pakeistas. Jeigu Dievas kartą Jį ištarė - tai Jis amžinai yra Tiesa. Suprantate? Suprantate, jūs ir aš mokomės, kad įgyti vis daugiau išmintingumo. Jūs dabar žinote daugiau, nei jūs žinojote prieš keletą metų.

¹⁹ Maža mergaitė sėdinti čia, taigi, ji tik vaikas. Jos tėvai turi vadovauti jai. Po kurio laiko ji užaugs. Ir tikriausiai, jos dienomis, ji darys pažangą; ji galbūt bus labiau protingesnė nei jos mama dabar, suprantate, nes ji juda į priekį.

²⁰ Tačiau Dievas yra beribis. Jis negali pasikeisti. Jis turi. . . Jis—Jis buvo—Jis buvo tobulas, nuo pat pradžių. Jis bus toks pat ir pabaigoje. Jis, Jis negali pasikeisti. Taigi, kad ir kokia būtų Jo elgsena į bet ką, kas yra Biblijoje, tai turi būti taip pat dabar, arba Jis buvo neteisis, kai Jis elgėsi tuomet. Suprantate? Taigi, Jis niekada nesikeis.

²¹ Taigi, prieš tai, kai mes atversime Jo Žodį, pasikalbėkime su Tuo, Kuris Jį parašė, su Viešpačiu Jėzumi, kol mes palenksime savo galvas.

²² Mūsų Dangiškasis Tėve, šiandien yra viena iš didingiausių dienų. . . krikščioniško kalendoriaus istorijoje. Tai prisikėlimo diena. Mes meldžiame, Dangiškasis Tėve, kad Jis, Kuris yra gyvas šiandien ir gyvas per amžius, aplankytų mus per šias keletą minučių kai kalbėsime ir melsimės už tuos vargšus žmones, kurie serga ir turi poreikių šiandien.

²³ Aš nuolankiai prašau, kad Tu atleistum visas mūsų nuodėmes ir nusižengimus. Mes klystame, mes suvokiame tai, kadangi mes gyvename neteisingame pasaulyje su neteisingais

motyvais, neteisinga dvasia, neteisingomis emocijomis. Bet, Tėve, Tu žinai visus tuos dalykus. Taigi, mes esame labai dėkingi, kad turime Jėzų, Kuris sėdi Didybės dešinėje, kad užtartų mus ant mūsų išpažinimo, kad mes esame neteisūs, ir Jis pažadėjo mums atleisti. Ir mes tikime tuo, ir pasitikime Juo.

²⁴ *Tebūna Tau šlovė iš šio tarnavimo šiandien. Apipjaustyk kiekvieną širdį, kad girdėtų Žodį, ir lūpas to, kuris kalba Jį, nes mes prašome to Kristaus Vardu. Amen.*

²⁵ *Iš Knygos Efeziečiams aš noriu perskaityti šiuos Žodžius. Man tiesiog patinka skaityti Dievo Žodį. „Todėl . . .“ Knygos 1-as skyrius, pradedant antrąja . . . 15-os eilutės.*

Todėl ir aš, išgirdęs apie jūsų tikėjimą Viešpačiu Jėzumi ir apie jūsų meilę visiems šventiesiems,

Nesiliauju dėkojęs už jus, minėdamas jus savo maldose;

Idant mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Dievas, šlovės Tėvas, suteiktų jums išminties dvasią ir apreiškimą jo pažinime:

Idant apšviestų jūsų širdies akis; ir jūs pažintumėte, kokia yra viltis, į kurią esate pašaukti, koks jo šventųjų šlovingo paveldo turtas,

Ir kokia nepalyginama jo galybės didybė mums, tikintiesiems, veikiant jo neribotai jėgai,

kurią jis veikė Kristuje, prikeldamas jį iš numirusių, ir pasodino jį savo dešinėje dangiškose vietose,

Aukščiau už visas kunigaikštystes, valdžias, galybes . . . viešpatystes, ir už kiekvieną vardą . . . ne tik šiame pasaulyje, bet ir ateinančiame:

Ir visa padėjo po jo kojomis, ir davė . . . būtų galva virš visko bažnyčioje,

Kuri yra jo kūnas, pilnatvė to, kuris visa visur pripildo.

Ir tuomet Švento Morkaus Evangelijos . . . ar, tiksliau, Luko, pradedant maždaug 25-ąja eilute.

Tada jis tarė jiems: „O jūs, neišmanėliai ir kokios nerangios jūsų širdys tikėti viskuo, ką yra skelbę pranašai:

Argi Kristus neturėjo viso to iškentėti ir įeiti į savo šlovę?“

Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems . . . visą Raštą ir dalykus kas apie jį pasakyta.

Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo: o jis dėjosi einąs toliau.

Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis: jau vakaras arti, diena jau besibaigianti“. Jis įėjo ir pasiliko su jais.

Įsitaisęs su jais prie stalo, paėmė duoną, palaimino, laužė ją, ir davė jiems.

Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino jį; bet jis pranyko jiems iš akių.

Te Viešpats palaimina Savo Žodį.

²⁶ Ganėtinai buvo perskaityta iš Rašto, kol mums prireiktų savaičių ir mėnesių, kad pereitume nors puse konteksto iš šio teksto. Tačiau mano objektas šį rytą, arba tema yra „*Galingasis Nugalėtojas*“. Ir dabar pradėsime nuo ten, kur baigėme, nuo prisikėlimo, kur tuo įrodė, kas Jis buvo.

²⁷ Yra daug žmonių, kurie gali pateikti tvirtinimus. Pasaulyje buvo daug filosofų; Buda, Muchamedas, Konfucijus, daugelis kitų didžiųjų filosofų. Jie visi tvirtino, kad jie buvo didys žmonės, tačiau mirtis amžiams išsprendė klausimą dėl jų.

²⁸ Tačiau niekada nebuvo žmogaus, išskyrus Kristų, kuris pasakė: „Aš turiu galią atiduoti Savo gyvenimą ir vėl Jį prikelti“, ir galėjo tai įrodyti. Tai viena iš nuostabiausių krikščionybės minčių, net ir šiandien, kai mes kalbame apie Evangeliją, mums nereikia imtis nuogirdų ar istorinių dalykų apie tai. Kadangi tai gali būti įrodyta tiesiog čia, šį rytą, kad Jėzus Kristus gyvas ir viešpatauja, ir yra prisikėlęs iš mirties, ir gyvas per amžius. Praėjus dviem tūkstančiams metų, Jis yra čia, lygiai taip, kai Jis vaikščiojo Galilėjoje su Savo mokiniais; darydamas tuos pačius dalykus, atlikdamas tuos pačius stebuklus, rodydamas tą pačią malonę, pamokslaudamas tą pačią Evangeliją. Jis nėra miręs – bet gyvas per amžius.

²⁹ Kokios turėtų būti laimingos širdys šiandien, krikščioniškame pasaulyje, žinant, kad tai nėra kažkokia keista filosofija, kurią mes suprantame, bet tai yra Viešpaties Jėzaus prisikėlimo galia.

³⁰ Ir kai didys Šventasis Paulius savo dienomis yra pasakęs, būdamas vienintelis tarp mokinių, turėjęs išsilavinimą, jis pasakė: „Aš neatėjau pas jus su puikiais žodžiais ar žmogaus kalba, kad jūsų tikėjimas būtų paremtas štai tokiais dalykais. Bet, – pasakė, – aš atėjau pas jus su Šventosios Dvasios jėgos pasirodymu, kad jūsų – kad jūsų tikėjimas remtųsi Dievu“. Kažkas tokia tvarka. Kaip mes mylime tai. Ir žinant, kad tas pats dalykas, kurį Paulius pamokslavo tomis dienomis, po Kristaus prisikėlimo, yra tiesiog toks pat šiandien, ir gali būti įrodytas tiesiog čia dabar, neklystančiai įrodo, kad Jėzus yra gyvas šiandien.

³¹ Kokia tai turėjo būti nuostabi diena Kleopui ir jo draugui! Tai buvo gražus Velykų rytas, pirmasis Velykų rytas. Prislėgti, jie ėjo keliu.

³² Biblijoje pasakyla: „Jie buvo nemokyti ir neišprusę žmonės“, - Jo apaštalai buvo. Galbūt jie nedaug teišmanė apie botaniką. Galbūt jie nedaug teišmanė apie matematiką ar – ar algebrą, ar ką nors panašaus iš mūsų šiuolaikinio mokslo. Galbūt jie nedaug žinojo apie tai, bet jie pažinojo Jį, ir tai yra pagrindinis dalykas. „Pažinti Jį - yra Gyvenimas“. Atminkite tai, draugai krikščionys ir draugai nusidėjėliai. „Pažinti Kristų - yra Gyvenimas“.

³³ Daugelis žmonių eina ir mokosi katekizmo; jie galvoja, kad tai yra Gyvenimas. Daugelis žmonių eina ir studijuoja Bibliją; jie galvoja, kad tai yra Gyvenimas. Daugelis žmonių žino savo bažnyčios doktriną; jie galvoja, kad tai yra Gyvenimas. Visi šie dalykai yra geri. „Bet, pažinti Jį“, asmeniškai, kaip savo asmeninį, individualų Gelbėtoją, - „tai yra Gyvenimas“, ir tik tai - pažinti Jį. Gerai yra žinoti savo katekizmą, gerai yra žinoti savo knygas, gerai yra žinoti savo bažnyčios doktriną, bet visa tai yra šalutinis dalykas. Tačiau, pažinti Jį - tai pažinti Gyvenimą. Ir turėti Gyvenimą - tai pažinti Jį.

³⁴ „Nes tas, kuris klausosi Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė - turi amžinąjį Gyvenimą; ir niekada nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į Gyvenimą“. Jėzus padarė šiuos pareiškimus. Ir tai yra žodžiai, kurie. . . Po to kai nebeliks mėnulio ir žvaigždžių, jie vis dar. . . Tie Žodžiai vis dar turės poveikį, ir yra galingi tiesiog kokie jie buvo tą dieną, kai Jis juos ištarė. Jo žodžiai negali klysti.

Taigi, jeigu jūs atidžiai paklausysite.

³⁵ Tą Velykų rytą, kai jie ėjo, jie buvo prislėgti. Žmogus, kuriuo jie pasitikėjo, Tas, kuris, kaip jie manė, bus Izraelio Gelbėtojas, Tas, kuriuo jie pasitikėjo, kad yra ateinantis Karalius, buvo baisiai pasielgta; mirė, nukryžiuotas, palaidotas; ir antspaudas uždėtas ant jo kapo, su Romos įgulos apsauga „nedrįsti“ niekam liesti jo arba bus paskirta visa Romos nuobauda. Ir jeigu kas nors pralauš tą antspaudą, jie bus nedelsiant nužudyti.

³⁶ Marija, Jo mylima motina, nors stovėjo ir matė Jį išrengtą, nuogą žmonių akivaizdoje, smarkiai sumuštą, Jo rankų kaulai perskelti vinimis, žiaurių romėnų, ir visa kita, ir gėdoje, girdėjo Jį šaukiant pasigailejimo, kai Jis mirė, galvodama: „Tikrai, kad tokio reikšmingumo Žmogus, niekada negalėjo mirti tokia mirtimi“. Bet Dievas viską išveda į gera. Jis turėjo Jį atvesti iki to, kaip aš ir sakiau ši rytą. Kaip jūs turėsite pasitikėjimą, kad jūsų mylimieji kada nors prisikels iš mirties, jeigu—jeigu mes turėjome tik Enochą, kuris buvo perkeltas, Eliją, kuris vežimu išvyko namo į Dangų? Jeigu mes būtume turėję tik juos, mes būtume liūdni. Bet šis Žmogus mirė. Jis mirė, kol net saulė

žinojo, kad Jis mirė. Jis mirė, kol net mėnulis ir žvaigždės žinojo, kad Jis mirė. Jis mirė, kol viskas, kas žemėje ir Danguje žinojo, kad Jis mirė, kad Jis galėtų mirti kiekvieno mirtingojo, kuris kada nors gyveno mirtimi. Kadangi Jis mirė - mes gyvename. Jis mirė.

³⁷ Su Juo buvo netinkamai elgiamasi. Jis atėjo į pasaulį per tvartą. Kai Jis atėjo į žemę, neturėjo vietos, kur galėtų priglausti Savo galvą. Ir Jis buvo atstumtas žmonių, Jis neturėjo vietos kur mirti. Žemė atsisakė Jo. Ir Dangus negalėjo Jo priimti, nes Jis atėjo kaip nusidėjėlis; ne su Savo nuodėme, bet su ant Jo esančiomis mūsų nuodėmėmis. Jis ant Savęs nešė pasaulio nuodėmes, todėl Dangus Jį atmetė. Ir žemė Jo nenorėjo. Ir jie turėjo Jį iškelti tarp dangaus ir žemės, ir paliko Jį mirti už Dangaus ribų ir už (nuo) žemės ribų.

³⁸ Koks Gelbėtojas! Kaip jūs galėtumėte atmesti tokį Asmenį, dėl šiuolaikinės teologijos ar dėl asmenybių? Kai jūs žinote, kad tą Teismo Dieną jūs turėsite stoti Jo Akivaizdoje ir duoti ataskaitą už savo gyvenimą.

³⁹ Dievas nelaikys jūsų atsakingu už tai, kad buvote nusidėjėlis. Jis laikys jus atsakingu už išėjimą atmetimą. Jūs negalite nieku padėti, kad esate nusidėjėlis; jūs gimėte, jūsų prigimtis - nusidėjėlio. Bet tame, jūs galite padėti; Jėzus padarė kelią dėl jūsų.

⁴⁰ Ir štai Jis, po to, kai matė visa tai. „Ir žinoma, kaip gali asmuo, - galvojo Marija, - nepažįstant vyro. . . Aš kartą sėmiau vandenį iš šulinio, ir šventoji Dvasia prakalbo man iš didelės Šviesos, ir tarė: ‚Tas šventas Dalykas, kuris gims iš tavęs, bus vadinamas Dievo Sūnumi‘. Ir kaipgi Dievas galėjo daleisti, kad matytų Savo Vaiką kabantį ten, kenčiantį, kraujuojantį, susuktą, mirštantį? Kaip tai gali būti?“ Jie laukė, kad bet kuriuo metu Jis pasisuks nuo kryžiaus, išlaisvins Savo rankas, ir švęs pergale. Bet jie nesuvokė, jeigu Jis būtų tai padaręs, tuomet ši rytą mes būtume likę nusidėjėliais. Jis turėjo tai padaryti.

⁴¹ Jie pasakė Jam didžiausią komplimentą, tie fariziejai, kurie—kurie Jį nukryžiuvo. Jie pasakė Jam didžiausią komplimentą, kokį Jam kada nors buvo pasakę, kai jie tarė: „Jis išgelbėjo kitus, o pats savęs išgelbėti negali“. Jie nesuvokė, jeigu Jis būtų išgelbėjęs Save, Jis negalėtų išgelbėti kitų. Jis turėjo atiduoti Save, kad išgelbėtų kitus. Ir tai buvo komplimentas Jam, jiems to nežinant. Jie buvo kalti dėl to, kad atidavė Jį mirčiai.

⁴² Bet Velykų rytą, kai Dievas, be jokio šešėlio abejonės, įrodė, kad mirė Kažkas daugiau nei filosofas, mirė Kažkas daugiau nei pranašas. Žmogus šiandien, šiuolaikinėje teologijoje, bando Jį padaryti pamokslaujančiu visuomeninę Evangeliją, tiesiog filosofu ar geru žmogumi, puikiu mokslininku, mokytoju. Jis buvo daugiau nei tai. Jis buvo Pats Dievas, tapęs kūnu tarp mūsų.

Jis buvo Dievybė. Jo Kraujas neatėjo iš kokio nors žmogaus, bet Jis atėjo iš kuriančios Dievo Jehovos jėgos, iš Jo Tėvo. Ir Jis buvo Dievybė. Ir Jis įrodė tai, kai sulaužė mirties antspaudus ir trečią dieną prisikėlė.

⁴³ Čia buvo daugelis mokinių, visi nusimineję, daug kas įvyko gyvenime, tiesiog kaip mes tai turime, per šią kelionę. Jie buvo pakeliui namo, eidami per Emausą, Kleopas ir jo palydovas, ėjo keliu. Ir tą nuostabų pirmąjį Velykų rytą jie nežinojo, kad Jėzus Kristus buvo gyvas, ir buvo tarp žmonių. Jie manė, kad Jis yra miręs.

⁴⁴ Ir kaip jie manė tuomet, taigi - taip ir dabar. Daugelis žmonių, kurie iš tikrųjų myli Jėzų, nesugeba suprasti, kad Jis tiesiog yra su mumis, gyvas, prisikėlęs, čia tarp mūsų. Jie moko to, kaip kažkokio istorinio dalyko; ir tai yra istorija. Biblija yra ne tik istorija, bet Ji taip pat yra pranašas. Jis ne tik mirė, bet Jis ir prisikėlė. Jis tikrai mirė, bet Jis vėl prisikėlė iš mirusių.

⁴⁵ Ir čia ši rytą yra daug puikių krikščionių, priklausančių puikioms bažnyčioms, kurie nesuvokia, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, ir yra gyvas tarp mūsų šiandien, su ta pačia jėga, tais pačiais principais, tais pačiais veiksmiais, kuriuos Jis darė, kai buvo čia, žemėje. Žmonės to nežino.

⁴⁶ Ir kai jie keliavo, savo keliu į Emausą, maždaug sabato dienos kelionėje, aš manau, kad keliavo apie pora mylių, eidami kelio pakraščiu, jie kalbėjo apie Jo mirtį.

⁴⁷ Aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį. Tiesiog, kai jie kalbėjo: „O, kodėl visa tai įvyko? Kaip tai galėjo nutikti mums? Dabar mes palikome savo bažnyčią, kad sektume paskui šį Žmogų, Kuris, mes manėme, kad tikrai bus . . . Na, mes matėme Jį, prikeltą iš kapo, kaip jis jau buvo miręs keturias dienas. Ir kaip Žmogus, galintis prikelti mirusį žmogų iš kapo, kada nors gali mirti?“ Bet Dievas veikia Savo būdu. Jis buvo tiesiog . . . Tiesiog kaip sėkla, kuri patenka į žemę ir miršta, ir vėl išauga. „Jei kviečio grūdas nekrenta į žemę - jis lieka vienas“, - sako Biblija.

⁴⁸ Taigi, jie norėjo žinoti. Bet kol jie mąstė apie Jį, Jis pasirodė jiems. Ir tokiu būdu paprastai Jis ateina pas mus. Kada jūs paprasčiausiai randate savo didžiausią palaiminimą; jūs, namų šeimininkės, kai visi vaikai išėję į mokyklą, ir jūs viena plaunate indus ar kažką. Kai jūs plaunate grindis ar ką nors darote. Kada jūs tai darote, vyrai? Kai jūs sėdite, valgydamas pietus, galbūt vienas, ir skaitote šalia padėtą Bibliją, kažkur, pakeliui į namus, automobilyje, ir jūs mąstote apie Jį. Jeigu mūsų širdies mintys ir proto apmąstymai būtų apie Jį, Jis dažniau mums pasirodytų. Bet bėda tame, kad mes galvojame apie tai, kaip uždirbti dar vieną dolerį, ir ką mes ruošiamės daryti čia, ir kaip tai bus. Jėzus

pasakė: „Visais šiais dalykais bus pasirūpinta, bet pirmiausia ieškokite Dievo Karalystės“.

⁴⁹ Bet kai jie ėjo keliu, tą rytą, aš tiesiog galiu juos matyti. O, tai bent! Didžiausias smūgis, koks jiems kada buvo nutikęs. Štai jie buvo kelyje. Jie buvo palikę savo bažnyčią, atskirti nuo jos, kadangi sekė Juo. Jie manė, kad Jis tikrai ką nors padarys, triumfuos ten, prie kapo. Tuomet jie buvo paimti iš savo bažnyčios. Jie daugiau nebegalėjo sugrįžti į bažnyčią. Ir jie būtų paženklinoti, iš jų būtų tyčiojama, juokiamasi, šaipomasi.

⁵⁰ Tokiu būdu elgiasi žmogus, kai jis iš tikrųjų parduoda save dėl Kristaus. Jis turi atkirsti visas kranto linijas, kad eitų vienas su Kristumi, tik su Juo. Ir šio pasaulio vyrai ir moterys, kurie kada nors yra ką nors pasiekę, yra vyrai ir moterys, daugiausia tie, kurie priimdavo Kristų, kaip savo Gelbėtoją ir stovėdavo vieni, savo sprendimuose.

⁵¹ Panašiai tokiu būdu būtų ir su kiekvienu vyru, esančiu čia šį rytą, ar moterimi, vaikinu ar mergina. Jeigu jūs norite ko nors pasiekti, eikite pirmyn su Dievu. Nepasitikėkite bažnyčia. Nepasitikėkite savo pamokslininku, savo rabinu, savo kunigu. Bet stovėkite vieni Jėzuce Kristuje. Tai vienintelis būdas, kuriuo galite tai padaryti. Ne . . .

⁵² Jeigu jūs esate čia, kad už jus pasimelstų šį rytą dėl išgydymo, nesakykite: „O, jeigu aš galėčiau patekti į . . . ten, kad už mane pasimelstų, brolis Branhamas gali pasimelsti už mane, kažkas kitas gali padaryti *tą, aną* ar . . .“ Pasitikėkite vien tik Juo. Stovėkite ten, žinodami, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų, davė patikimą pažadą, ir jis niekada negali neišsipildyti. Dievo Žodis! Jūs suprantate tai?

⁵³ Atkreipkite dėmesį. Ir kai jie ėjo, mąstydami, Jis pasirodė jiems ir ėjo su jais, ir jie neatpažino Jo.

⁵⁴ Na, daug kartų buvo, kai Dievas tiesiog ėjo su jumis, ir jūs to neatpažinote. Kas jus anądien apsaugojo nuo avarijos? Kas *tai* padarė? Kas? Kas buvo ten, ligoninėje, kai gydytojas pasakė: „Na, vargu ar aš galiu ką nors daugiau padaryti“, - ir jūs pasveikote? Kas tai padarė? Iš kur tai atėjo? Jūs neatpažinote to, bet tai buvo Jo malonė. Tai buvo Jis, kuris padarė tai dėl jūsų.

⁵⁵ Nedidukė ponija, galbūt yra čia dabar. Aš nežinau. Ji gyveno tiesiog ten, anapus gatvės. Ji tikriausiai būtų čia, jei būtų galėjusi įeiti, nebent ji užleido vieta kokiam nors pašaliečiui; ponija Ryce. Aš prisimenu tą laiką, kai nuėjau ten, prie kampo, kur gyveno ponas Andrius, šalia manęs, kitoje gatvės pusėje. Ir tas žmogus juokėsi iš manęs, prie kampo, kai aš nuėjau tą vakarą, kai ji ten gulėjo. Tiesiai kitoje gatvės pusėje, čia, prie kampo, ten kur ji gyveno, kai ji sirgo. Iš ji buvo paimta, čia iš Silverkresto, serganti tuberkulioze, kad mirtų. Visi jos plaučiai buvo perpildyti. Kai ponija Grace Veber, tiesiai . . . antros durys

čia, pirmos durys ties bažnyčia, buvo išgydyta nuo tuberkuliozės, tiesiog tuo pačiu metu.

⁵⁶ Manau, aš matau seserį, sėdinčią čia, buvo išgydyta nuo vėžio, nebuvo likę nieko, tik skeletas, kai gydytojas atsisakė jos. Panelė . . . sėdinti su rožine gėle. Kas . . . ? Weaver, ar ne taip? Taip. Prieš kelerius metus vėžys buvo apėmęs ją visą, ėdė ją. Išgydyta nuo vėžio, nes Viešpats parodė regėjamą jos namuose, ir pasakė: „TAIP SAKO VIESPATS. Tu nemirsi“. Aš pakrikštijau ją čia, vandens baseine, kai man reikėjo ją laikyti; jos rankos nebuvo stiprios, kad galėtų štai *taip* apkabinti. Štai ji, dar ir šiandien gyva, ir tai buvo prieš daugelį metų.

Kiek dar aš čia galėčiau išvardinti, kurčių, nebylių, aklų, susėstų vėžio ir taip toliau, kuriuos Dievas išgydė, nes Dievas davė pažadą!

⁵⁷ Tą vakarą, kol aš meldžiausi už tą moterį, ten prie kampo, nužengė Šventoji Dvasia. Aplink ją buvo jos maži vaikai, ir jos vyras sėdėjo ten. Ir Šventoji Dvasia tarė: „TAIP SAKO VIESPATS. Ji pasveiks“.

⁵⁸ Sekantį rytą ponas Andrevs, visiškai netikintis, sutiko mane prie kampo ir sugėdino mane. Tarė: „Pamokslininke, ar jums ne gėda?“ Aš buvau apsilvilkęs seną nudriskusį kombinezoną, ėjau į parduotuvę nusipirkti bandelių pusryčiams. Ir jis ėjo pro šalį, tarė: „Gėda jums, štai taip apgaulinėji tą šeimą! Ir ta vargšė motina, guli ten su tais vaikais, bemirštanti; o jūs meluodamas jai sakote, kad ji gyvena!“

Pasakiau: „Pone, aš niekada to jai nepasakiau. Dievas tai pasakė, ir Jo Žodis yra tiesa“.

Tarė: „Gėda jums! Nėra tokio dalyko kaip Dievas; vien tik jūsų išdirbtos protinės emocijos“. O, tai bent!

⁵⁹ Praėjus kelioms dienoms po to, kai jo žmona buvo atvežta čia į ligoninę; dauguma iš jūsų žinote istoriją. Jis turėjo ateiti pas mane, kad nuvykčiau ir pasimelsčiau už ją, labai pagarsėjusi krikščionė. Aš pasakiau: „Sese. . .“ Gulėjo. . . Mano žmona, kuri yra čia dabar, kažkur, jeigu ji pateko į pastatą šį rytą. Ir mes nuėjome jos aplankyti. Ir štai ji, ištinusi, nieko nepažinojo. Gydytojai iš Luisvilio pasakė, kad: „Didelis kraujo krešulys pateko į jos širdį, ir ji gali mirti bet kurią minutę“.

⁶⁰ Ir jis atėjo, nusiėmęs kepurę, verkdamas. Jis tarė: „Pamokslininke, aš buvau netikintis. Bet jei Dievas galėtų padėti mano žmonai. . .“ Jis pasakė: „Ta moteris, apie kurią jūs kalbėjote, darbuo- . . . atlieka namų ruošos darbus“.

Aš pasakiau: „Žinoma“. Ji vis dar gyvena šiandien, ir tai buvo prieš aštuonis ar dešimt metų. Ir ji tebegyvena.

Ir moteris tarė. . . Kai jis priėjo, tiesiog pradėjo verkti, jis paklausė: „Ar jūs pasimelsite už ją?“

Aš atsakiau: „Taip, pone. Bet aš noriu, kad pirma jūs pasimelstumėte, tegul Jis pamato“.

Mes išvykome į ligoninę, ir štai ten ji gulėjo, bimirštanti, visa ištinusi. Jos lūpos išverstos į kitą pusę, štai taip.

⁶¹ Ir žmona mylėjo ją. Mes atsiklaupėme, ji buvo Virdžinijos krikščionių bažnyčios narė. Mes nuėjome, atsiklaupėme ir pasimeldėme už ją. Ir kai meldėmės, virš jos pasirodė regėjimas. Aš mačiau save sėdintį, atsiremęsį ten verandoje, valgantį didelį obuolių pyragą, štai *taip*, savo rankose. Mat, ji buvo puiki kepėja. Aš pakėliau galvą ir pasakiau: „Mieloji, TAIP SAKO VIEŠPATS. Ji gyvens“. Ir kai ji išgyveno... Ir nuo to, praėjus dviem valandoms, jie turėjo iškviesti specialistą iš Luisvilio, visas vanduo ištekėjo iš jos ir visa kita. Ir specialistas pasakė: „Kažkas buvote čia, be gydytojo“. Kas tai buvo? Kristus. Jis gyvas.

⁶² Praėjus dviem savaitėms po to, aš prie to pačio kampo, prasilenkiau su žmogumi. Tą akimirką žvelgiau į medį. Jis sustojo ten. Aš pasakiau: „Pone Andrevs, mes jau buvome čia susitikę“.

Jis atsakė: „Taip, mes buvome, pamokslininke“. Jis buvo mokslininkas, botanikas.

⁶³ Ir aš paklausiau: „Ką dabar jūs apie tai manote?“ Jis pažvelgė į tą didelį medį, į kurį aš žiūrėjau, ir jis tarė: „Pamokslininke, pastatykite man medį“. O, to neįmanoma padaryti. Bet, kadangi Dievas, nes Kristus prisikėlė iš mirusių, štai taip. Jis yra su mumis.

⁶⁴ Ponia Ryce, jeigu ji dabar yra čia, ji ir jos dukra buvo anapus upės. Ir ši vargšė senutė prašė išmaldos prie kampo. Ji turėjo dešimt centų, kad galėtų grįžti atgal, taigi ji praėjo. Ir Šventoji Dvasia jai pasakė: „Grįžk atgal ir atiduok tai vargšei senutei tą dešimt centų“.

„Kodėl, - ji pasakė, - tai viskas, ką aš turiu, kad galėčiau persikelti upę“. Jis tarė: „Aš esu Viešpats“. Amen.

⁶⁵ Ji grįžo atgal ir tarė: „Sese, atleisk man“, apkabino ją. Pasakė: „Viešpats liepė man sugrįžti ir paduoti jai. . . duoti šiuos dešimt centų“. Jos motina pasakė.

„Mama, kaip mes grįšime namo?“

Ji tarė: „Tai priklauso nuo Dievo. Galbūt mes galime pereiti tiltu“.

⁶⁶ Ir kai... apsisuko, nuėjo nuo ten maždaug pusę miesto kvartalo, tiesiog prieš joms ateinant į stotį, kur jos turėjo įlipti, jos dukra pasakė: „Žiūrėk, čia, mama, čia ant gatvės guli dešimt centų“.

Kas tai buvo? Kristus. Jis daugelį kartų yra su jumis, o jūs to nežinote. Tai Jis. Tiesiog eikite tuo keliu, kuriuo Jis veda jus.

Kur Jis veda mane, aš eisiu,
 Aš visą kelią eisiu su Juo,
 Nors ir per tamsius ir niūrius slėnius,
 Kiekvieną dieną Jis bus su manim.

⁶⁷ Teisingai. Ir kai Jis priėjo, Kleopas ir jie... Žiūrėkite. Kai Kristus pradėdavo kalbėti, Jis niekada nepasiduodavo kokiems nors susierzinimams. Jis niekada nesileido į kokias nors teologines kalbas. Jis atvėrė Raštus. Tokiu būdu Jis daro ir šiandien. Ir Jis pradėjo, Jis tarė: „O neišmanančios širdies, - paklausė, - ko jūs tokie nuliūdę?“

⁶⁸ Pasakė, jie paklausė: „Ar Tu esi svetimšalis, Pone?“ Visi žmonės atrodė panašūs. Jis nebuvo apsirengęs kaip rabinas ar kunigas. Jis buvo apsirengęs kaip paprastas vyras. Taigi, kai Jis... .

Jis vaikščiojo tarp jų. Jie buvo su Juo tris su puse metų, ir jie vis dar neatpažįsta Jo.

Jis tarė: „Na, - Jis paklausė, - kodėl jūs esate tokios lėtos širdies?“

⁶⁹ Paklausė: „Na, ar Tu esi svetimšalis?“ Pasakė: „Argi Tu nežinai, kad Jėzus iš Nazareto, Kuris, kaip mes tikėjomės, esantį mūsų Karaliumi, buvo nužudytas ir palaidotas, ir tai jau trečia diena?“ Jis tarė: „Ir taigi, net kelios moterys ši rytą buvo atėjusios pas mus, kalbėjo, kad jos matė Angelus regėjime, ir mes į tai neatsižvelgėme“. Ir pasakė: „Ir visa, kaip tai yra, vyksta aplink Jeruzalę“.

⁷⁰ Jis tarė: „Kodėl jūs tokie tingūs širdyse? Kodėl esate tokie neprotingi? Argi jūs netikite pranašais?“ O, tai bent! „Argi negalite patikėti Žodžiu?“ Pasakė: „Argi nežinote, kad visi pranašai sakė, jog Kristus pirma turi kentėti, o paskui įeiti į Savo šlovę?“ Ir Jis pradėjo nuo Mozės, tai Pradžia, ir einant keliu jiems išaiškino visus Senojo Testamento priesakus, kas turėjo įvykti.

⁷¹ Argi nenorėtumėte būti toje draugijoje tą rytą? Bet jūs esate, ši rytą. Jis tiesiog yra gyvas šiandien, kaip Jis buvo tuomet. Jis pasakė: „Aš esu Tas, Kuris buvo miręs ir yra gyvas per amžius. Ir kadangi Aš gyvas, jūs taip pat gyvensite“. Jūs esate... .

⁷² Ne tik Jis yra čia gyvas, bet ir jūs esate gyvi kartu su Juo. Ši didi viltis, kurią jūs turite savo širdyje - daro jus gyvus. Kol, net pati mirtis niekuo negali nustelbti tos gražios vilties, kuri glūdi ten, Kristuje Jėzuje, kiekvienam tikinčiajam. „Nors jis ir bus miręs, tačiau gyvens. Ir kas tik gyvena ir tiki Manimi, niekada nemirs“, - Jis pasakė. O, kai Jis nuėjo prie Lozorius kapo, tie Žodžiai buvo pasakyti Jono 11.

Taigi, kai Jisėjo, ir po kurio laiko Jis lygtai parodė, kad nori praeiti tą vietą.

⁷³ Žinote, kartais Jis tai daro. Ar kada nors pagalvojote apie tai, motina, neįgaliųjų vežimėlyje, ir atrodo, lygtai Jis tiesiog

praeina pro šalį? Ar kada nors apie tai pagalvojote broli, sese? Jūs, žmonės ten, kurie esate atmesti dėl vėžio. Gydytojai atsisakė jūsų, jie daugiau nieko negali padaryti. Jūs, kurie sakote: „Na, jeigu...“

⁷⁴ Ta moteris sėdi čia, buvo tik šešėlis, ir gydytojai padarė geriausia, ką galėjo, ir pirma, vėžys buvo gimdoje, ar ne taip, sese? Perėjo į stuburą, ir net skylės buvo išgraužtos jos žarnyne ir kita. Kaip ji galėjo gyventi? Tai, ką man pasakė jos gydytojas: „Kaip ji gali gyventi?“

Aš atsakiau: „Kadangi Jis gyvas, štai kodėl. Tai ne man, klausinėti. Man - tikėti tuo“. Teisingai.

⁷⁵ Pasakiau: „TAIP SAKO VIEŠPATS, sese. Aš niekuomet nebuvau jūsų vietovėje, bet ten, gale, yra nedidelė vištidė. Po trijų dienų jūs aplankysite ją“. Ji aplankė. Teisingai. Ir taigi, ji yra čia ši rytą, kadangi Jis gyvas.

⁷⁶ Jis padarė taip, lygtai Jis leido jai mirti. Kai aš atėjau į jos namus, ji pasakė: „Pamokslininke, aš esu neverta, kad tarnautojas užeitų į mano namus, nes aš esu nusidėjėle“.

⁷⁷ Ir aš pasakiau: „Štai dėl ko Jėzus mirė, dėl jūsų, nusidėjėles“. Jis įgavo reputaciją ten, kur buvo nusidėjėlei. Teisingai. Nusidėjėlei Jo reputacijos nepagadins; ji yra gauta per nusidėjėlius. Tai savo teisumas, kuris Jį iškaudina, teisingai, kai jūs nenorite nusizeminti prieš Jį.

⁷⁸ Atkreipkite dėmesį. Ir Jis padarė taip, tarsi Jis norėjo praeiti pro šalį. Tėti, jūs turite širdies problema; motina, pas jus vėžys - turėsite mirti. Jūs žinote, kad jūs mirsite. Galbūt... Jūs sakote: „Na, aš visa gyvenimą buvau krikščionė, broli Branhamai. Kodėl tai turėtų nutikti? Aš prašiau Jo“. Bet galbūt Jis tiesiog padarė, tarsi Jis ketina praeiti.

⁷⁹ Būtent taip Jis padarė Kleopui ir jiems. Jis pasakė... padarė lygtais... Jis visą laiką žinojo, Jis ruošėsi užieiti. Jis visą laiką žinojo, kad Jis bus su jais. Taigi Jis pasakė... Jie elgėsi, tarsi Jis ruošėsi praeiti pro šalį, ir jie privertė Jį. „Užėik. Mes Tave mylime“. Toks tai būdas. „Užėik ir pasilik su mumis“.

⁸⁰ Ar jūs galite tai padaryti šiandien? Ar metodistai gali tai padaryti? Baptistai, presbiterijonai, nazariečiai, Šventumo piligrimai, katalikai, liuteronai, ar jūs galite tai padaryti?

Nepaisant to, ką sako bažnyčia! „Įeikite ir pasilikite su Manimi, šį prisikėlimo rytą“. „Ateikite ir pasilikite su mumis“.

⁸¹ Jis niekada neprašė, išskyrus kai jūs priimate. Jis pasakė: „Prašykite, ir jūs gausite; belskitės, ir bus atidaryta; ieškokite, ir jūs rasite. Nes kiekvienas, kuris ieško - randa; tam, kuris beldžiasi, tai bus atidaryta“. Teisingai. „Prašykite, ir jūs gausite“. (Ne „galbūt gausite“.) „Jūs gausite“.

Ir jie paprašė Jo: „Užėik su mumis“.

⁸² Jis apsisuko, sugrižo, įėjo į mažą trobelę. Ji galbūt buvo mažutė, plūktinė trobelė, kelio pakraštyje, kaip ir daugelyje Sirijos šalių, kur jie turėjo tas mažas, plūktines trobeles, pastatytas iš molio ir taip toliau, iš šiaudų; vargingos. Kodėl Slovės Karalius turėtų sustotų ir užėti į štai tokią vietą?

⁸³ Bet nėra per—per mažos vietos; nėra per mažos bažnyčios; nėra per daug pasaulio atstumto žmogaus; nėra per daug kritusios moters; nėra per daug girto vyro; kur Jis neateitų, kai Jis yra paprašomas. Žinoma. Paprašykite Jo ir sužinokite. Aš galbūt pasakysiu tai, palikdamas pabaigai. Nėra per daug sergančio asmens, nei asmens, kursį per toli nuėjo. „Prašykite, ir jūs gausite. Leisk Man įeiti, padaryti Savo buveinę su tavimi. Aš norėčiau minutėlę pasikalbėti su tavimi“.

Ir jie pakvietė Jį. Jis įėjo. Ir kai jau buvo viduje, ir pasaulio durys buvo uždarytos, vieni su Jėzumi . . .

⁸⁴ Štai taip. Jeigu Jis galėtų nors kartą pasiekti, kad liktumėte pats savimi. Jei tik Jis galėtų patraukti jus iš minios, malonumų siekiančios minios. Jei tik Jis galėtų patraukti jus nuo abejojančių, kurie sako: „Stebuklų dienos praėjo“. Jei tik Jis galėtų patraukti jus nuo žmonių, kurie sako: „Daugiau nebėra religinio jausmo. Nuoširdaus religinio jausmo, dėl kurio mūsų tėvai praliejo kraują mūsų lauke, nebėra to“. Jei Jis kada nors galėtų pasiekti, kad vieną kartą liktumėte vienas, ir jūsų . . . visos jūsų idėjos būtų paliktos už durų. Jeigu Jis kada galėtų surinkti štai tokią žmonių grupę kaip ši; tai būtų Sekminių pasikartojimas. Jeigu jis kada galėtų gauti štai tokią bažnyčią, būtų prabudimas, kuris apimtų visą tautą. Likite vieni su Juo.

⁸⁵ Kol Jis buvo vienas, durys uždarytos, pasaulis lauke - Jis paėmė duoną ir laužė ją. Ir kai tokiu būdu Jis tai padarė, jie atpažino, kad tai buvo Jis. Jų akys atsivėrė, jie visą dieną kalbėjosi su Juo. Jie turėjo bendravimą. Jie girdėjo Jį, pamokslaujantį, per visą kelionę, einant keliu, dienos karštyje. Bet kai kartą liko vieni, Jis apreiškė jiems Save. Jų akys atsivėrė.

⁸⁶ O, jeigu tik Jis galėtų turėti šią grupę žmonių, šią valandą, jeigu Jis galėtų pasiekti, kad jūs liktumėte vienas, kur jūs nekreiptumėte dėmesio . . . Sakote: „Aš sėdžiu šalia metodisto ši rytą, aš esu baptistas“. Na, jūs neturėtumėte to daryti. Jūs turite užsidaryti nuo pasaulio, užsidaryti nuo kitų žmonių. Jūs turite vienas eiti su Kristumi. Jei Jis kada nors pasieks, kad jūs liktumėte vienas, tuomet jūsų akys atsivers. Sakysite: „Na, visą tą laiką tai buvo Jis“. Tuomet Jis kažką padarys čia, ši rytą, tokiu būdu, kokiu Jis tai darydavo, ir tokiu būdu Jis tai daro šiandien. Nes Jis turi padaryti tą patį dalyką šiandien, kokį jis padarė tuomet, veikti tais pačiais principais, arba Jis nėra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, ir Jis elgėsi neteisingai, kai Jis veikė ten. Jei Kristus . . .

⁸⁷ Štai. Supratote. Kristus, pirmajame prisikėlime, ir apreiškė Save tiems apaštalams, kažkuo tokiu, ką Jis padarė būdamas čia, žemėje, kad įrodytų jiems, jog Jis prisikėlė iš mirusiųjų, ir tai buvo Jis; Ir pagal tuos pačius įsipareigojimus, ši rytą Jis juda šioje bažnyčioje, darydamas dalykus čia, šioje bažnyčioje, ši rytą, kuriuos Jis darė tuomet, kai Jis buvo čia žemėje, tuo pačiu būdu. Jis yra įsipareigojęs veikti tuo pačiu būdu, kai iškyla tokia pat krizė.

Taigi, dar keletą minučių, jei jūs tai atlaikysite, aš—aš noriu pasakyti. . . greitai, kai kurias kitas mano Rašto vietas.

⁸⁸ Jis prisikėlė iš mirusių. Aukščiausiasis Danguje - tapo žemiausiu žemėje. Jis ėjo per Jericho miestą, žemiausią miestą pasaulyje, ir mažiausias žmogus mieste, turėjo pažvelgti žemyn, kad Jį pamatytų. Teisingai. Kaip žemai Jis nusileido! Ar jūs kada nors pagalvojote apie tai? Jis tapo manimi, kad aš, per malonę, galėčiau tapti Juo. Jis tapo nuodėme, nepažindamas nuodėmės, kad aš, per nuodėmę galėčiau būti teisus Dievo akyse. Štai ką Jis padarė dėl jūsų. Štai ką Jis ši rytą padarė dėl tavęs, drauge nusidėjėli. Kaip jūs galite Jį atmesti?

Dabar atkreipk dėmesį. Taigi, tai buvo Jo. . . Jo žemiškas darbas buvo užbaigtas. Po prisikėlimo Jis įrodė viską, ką Jis kalbėjo.

⁸⁹ Taigi, Jis turi atlikti kitą darbą, apie kurį pasaulis nedaug nežino, teisingai: Jo sekantis darbas - Jo pakilime. Mes minutėlę norėtume apie tai pakalbėti.

⁹⁰ Po to, kai Jis prisikėlė iš mirusiųjų, po to, kai Jis jau čia, žemėje, įrodantis Save neklystančiais įrodymais, kad Jis yra gyvas, darantis tuos pačius dalykus, kuriuos Jis darė tuomet, kai Jis buvo kūne. Ir štai Jis - vaikšto, laužo duoną ir valgo su jais, o, tas pats Jėzus. Jis tai įrodė.

⁹¹ Dabar ateina pakilimo metas. Dabar ateina laikas. Ar kada nors žinojote? Biblijoje parašyta, kad: „Jis pakilo į Aukštybę“, - aukščiau visų—visų. . . per kiekvieną dangų.

⁹² Ši žemė priklausė šėtonui. Per nuopuolį ši žemė buvo atiduota šėtonui. Kiekvieną šio pasaulio karalystę valdo šėtonas. Mums nepatinka apie tai galvoti, bet taip sako Biblija. Tai, tai priežastis, kodėl mes turime karus, susišaudymus, kovas ir neramumus, kadangi šio pasaulio karalystė - yra šėtono karalystė. Taip pasakyta Biblijoje. Ir didingame Tūkstantmetyje, kuris ateina, Biblijoje pasakyta: „Džiaukitės, visi dangūs ir šventieji žemės pranašai, nes šios žemės karalystės tapo mūsų Viešpaties karalystėmis. Ir tai. . . ir Jis—Jis viešpataus ir valdys per amžius.“ Taigi, jos „taps“. Tuomet, kai Jis ateis, mes daugiau nebeturėsime karų; daugiau nebebus ligų, nebus vargų.

Taigi atkreipkite dėmesį, kai Jis mirė. . .

⁹³ Labai mažai kalbama apie šį pakilimą. Tai viena iš didingiausių dienų, kai Jis pakilo. Kadangi visoje žemėje, nuo tos dienos Edeno soste, kai buvo padaryta nuodėmė, visi dangūs buvo uždaryti nuo žmonijos.

⁹⁴ „Šėtonas yra oro jėgos kunigaikštis“. Teisingai. „Kodėl tu nukritai iš dangaus, O Liuciferi?“ Nė vienas žmogus negalėjo matyti Šlovės. Nė vienas žmogus negalėjo suprasti, nes jėga yra virš viso to. „Dangus“ reiškia „atmosfera, esanti viršuje“. Ir tuomet, dėl nuodėmės, visos jėgos buvo uždarytos nuo žmonijos.

Bet kai Jis mirė ir vėl prisikėlė, pakilo, Jis. . . Biblijoje pasakyta: „Niekas nepakilo į dangų, bet tik Tas, kuris pirma nužengė“.

⁹⁵ Kai Jis buvo Danguje, Jis buvo „Logos“, kuris pradžioje išėjo iš Dievo. Ir Jis nužengė į žemę, bet ne tam, kad taptu Angelu. Jis nužengė į žemę ir priėmė vergo pavidalą, bet ne Angelo; nenužengė didžioje Jehovos Šlovėje. Bet Jis nužengė kaip Žmogus, kad atpirktų žmogų, kad mirtų už žmogų, kad mirtų už. . . kaip žmogus. Jis niekada nemirė kaip Dievas. Jis mirė kaip žmogus. Žmogaus nuodėmė buvo ant žmogaus Sūnaus. Ir Jis turėjo tapti Žmogumi, kad galėtų sumokėti už bausmę.

⁹⁶ Ką Jis padarė? Biblijoje pasakyta: „Jis tapo truputį žemesniu už Angelus, kad galėtų mirtį. Kad Jis galėtų paimti ir panaikinti nuodėmę“, pašalinti ligas iš pasaulio. Taigi, kai Jis nužengė iš aukštybių, „Logos“ - iš Dievo, Jis nusileido pro angelus, nužengė ir tapo Žmogumi. Ir Jis pasakė: „Aš net nesu žmogus. Aš esu kirminas, o ne žmogus“. Nes: „Jis buvo paniekintas ir atmestas. Nebuvo jokio grožio, kad mes Jo trokštume. Jis buvo sudarkytas labiau už bet kokį žmogų“. Jis tikriausiai buvo nedidukas, liesas, ištįsęs Vyrukas. Neatrodė kaip Karalius.

⁹⁷ Daugelį kartų žmonės sprendžia apie žmones pagal tai, kaip jie apsirengę, ar pagal jų kūno sudėjimą. Žmogus nėra įvertinamas pagal tai, koks jis didelis ir kokie stiprūs jo raumenys. Žmogus įvertinamas pagal charakterį ir tik pagal charakterį. Mačiau vyrų, kurie svėrė du šimtus svarų, o juose nebuvo nė uncijos žmogaus. Žmogus vertinamas pagal charakterį, pagal tai, koks jis yra širdyje.

⁹⁸ Ir Kristus buvo vertinamas ne pagal fizinę jėgą, bet jis buvo vertinamas pagal charakterį. Niekada joks žmogus negyveno taip, kaip Jis, ar niekada joks žmogus negalėjo mirti taip, kaip Jis. Niekada joks žmogus negalėjo pakilti į Aukštybes taip, kaip Jis, kadangi Jis buvo Dievas.

„Aš nesu iš vyro“.

⁹⁹ „Jis pats Save numenkino“. Ar kada nors pagalvojote? Žmogus, kuris sukūrė dirbtinę akį, įgijo gerą vardą; žmogus, kuris padarė dirbtinius dantis - įgijo gerą vardą; žmogus, kuris padarė medinę ranką - įgijo gerą vardą. Bet Žmogus, kuris sukūrė originalią akį, Žmogus, kuris sukūrė originalią ranką -

„numenkino Save“, tapdamas Tarnu, Vergu, žmonėms, kurie buvo nusidėjėliai, kad Jis galėtų juos susigražinti.

¹⁰⁰ Kaip gali sveiko proto žmogus, žinodamas Evangelijos Tiesą, atmesti Žmogų, atmesti tą pasiūlymą, kurį Dievas davė, kad išgelbėtų žmogų iš nuodėmingo gyvenimo? Kaip jis gali tai padaryti? Aš tiesiog negaliu suprasti to, kaip jūs galite atmesti tą Vienintelį. Kai, Jis čia ne tam, kad jūs ką nors dėl Jo darytumėte, bet tik siūlo jums išsigelbėjimo būdą nuo to, į kur jūs einate, ir tapo tuo už jus.

¹⁰¹ Kai Jis tai padarė, kai Jis mirė ten, Kalvarijoje - visi Jį atmetė. Jie spjaudė ant Jo. Jie... Jo—Jo veidas buvo pasityčiojančiai apspjaudytas. Jie buvo uždėję skudurą Jam ant akių. Jie trenkė Jam per galvą, ir sakė: „Jeigu esi pranašas, pasakyk mums, kas tau trenkė“.

Nedidukė moteris įbėgo į jų vidurį, pasakė: „Ką Jis padarė, tik išgydė jūsų sergančiuosius, prikėlė juos iš mirties ir darė gera?“

Jie trenkė jai per burną ir tarė: „Ar jūs klausysite tos moters, vietoj savo kunigo? Šalin tokį žmogų!“

¹⁰² Ir Jo Paties brangi motina, ėjo Jo kruvinais pėdsakais, (Dieve, leisk ir man eiti tuo pačiu keliu!), kai Jis ėjo ten, į Kalvarią, savo širdyje ji klausė savęs. Kai ji matė ten mirštantį savo Vaiką, trisdešimt trejų metų Vyra; o atrodė kaip penkiasdešimtmetis, Biblijoje pasakyta, ir kur Jis tikriausiai pražilo. Ir paniures Jo veido žvilgsnis, kur Jis kentėjo; ne tiek fiziškai, kiek tai buvo baisi kančia.

¹⁰³ Biblijoje pasakyta, kad Jo kraujas ir vanduo atsiskyrė vienas nuo kito. Ir bet kuris gydytojas, bet kas, išmanantis kraujo chemiją, gali jums pasakyti, kad tai gali padaryti tik sielvartas. Jis nemirė nuo romėnų ieties, Jis nemirė nuo vinių, įkaltų į Jo rankas ir kojas. Bet Jis mirė nuo liūdinčios širdies; būdamas atmestas. „Jis atėjo pas Savuosius; bet Savieji Jo nepriėmė“.

¹⁰⁴ Sakote: „Broli Branhamai, norėčiau, kad aš būčiau galėjęs stovėti tą dieną ten, Kalvarijoje“. Broli, šiandien jūs stovite geresnėje vietoje. Jūs stovite prisikėlusio Viešpaties Jėzaus Artume, Kuris pats Sau paruošė pergalę.

¹⁰⁵ Pažvelkite į Jį, kai Jis ten stovi. Po to, kai Jis prisikėlė iš mirties, tuomet mes atkreipiame dėmesį, kai tuomet Jis nuėjo. Po to, kai Jis kalbėjosi su Savo mokiniais, Biblijoje pasakyta: „Jis pakilo į aukštybes“. Ką Jis darė? Jis paėmė . . .

¹⁰⁶ Jis buvo čia, nužengė iš Dangaus - „Logos“. Kai Jis sugrižo, Jis pasiėmė su Savimi, Vyriausias Kunigas, būdamas Vyriausiu Kunigu, pasiėmė deglą patemptą Savo Paties Krauju.

¹⁰⁷ Kai Jis ten nužengė, visos kaltinamosios jėgos čia, neleido Dievui bendrauti su žmogumi. Tai buvo nutraukta Edeno sode.

Nuodėmė tai padarė. Šėtonas turėjo . . . Šios žemės valdos buvo šėtono. Jos priklausė šėtonui.

Bet kai Jis atėjo, pateptasis Vyriausias Kunigas . . .

¹⁰⁸ Kaip vyriausiasis kunigas, Aaronas ėjo į švenčių Švenčiausią, už uždangos, pateptas brangiu patepimo aliejumi, eidamas tam tikru būdu, grojant: „Šventas, šventas Viešpačiui“, kai jis ėidavo, kaip Kristaus provaizdis, su prieš jį esančiu avinėlio krauju. Ir jeigu jis būtų įėjęs koku nors kitu būdu, jis būtų miręs.

¹⁰⁹ Kristus, su Savo Paties Krauju, kaip Vyriausias Kunigas, pateptas Dievo jėga, prikeltas iš mirusiųjų, nuvertė šėtono valdžią. Kadangi Jis nuvertė valdžią, Jis perėjo per dangų dangus. Ir Jis tapo žemiausiu žemėje. Priimtas Danguje, ir Dievas Jį pastatė ant kalno viršūnės, kol Jis turėjo pažiūrėti žemyn, kad matytų Dangų. Amen. Nenuostabu, Jis yra galingas Nugalėtojas, kai Jis stovi ten šiandien, valdžioje amžinai per amžius.

¹¹⁰ Izaijas sakė: „Sūnus mums gimė, kūdikis yra mums duotas, ir jis bus vadinamas Patarėjas, Ramybės Kunigaikštis, galingasis Dievas, amžinasis Tėvas. Ir Jo viešpatavimui nebus galo“. Per amžių amžius Jis karaliaus Dovydo soste, sėdėdamas virš dangaus ir dangų dangaus.

¹¹¹ Kiekvieną angelą, arkangelą, kiekvieną kunigaikštystę ir valdžią, Jis nugriovė ir užgrobė, Savo nukryžiuoju ir prisikėlime, viską, ką šėtonas turėjo. Jis prasilaužė pro nuodėmės uždangą. Jis suplėšė ją Savo Paties, kaip Vyriausiojo Kunigo Krauju.

¹¹² Jis atėjo prie sekančios. Kas tai buvo? Tai buvo ligos uždanga, kuri laikė žmones. Jis perplėšė ją. Nes „Jis buvo sužeistas už mūsų nusizengimą; Jo rėžiais mes buvome išgydyti“. Jis praėjo pro didžią ligos uždangą, anapus, didžiąją nuodėmės uždangą. Jis praėjo pro didžiąją nerimo uždangą. Jis praėjo pro didžiąją baimės uždangą. Jis perplėšė kiekvieną iš jų.

¹¹³ Ir pakilo taip aukštai, gavo Vardą, aukštesnį už bet kokį vardą, kuris yra aukštai virš Dangų ar žemai žemėje, ar būsimajame pasaulyje. Dievas paėmė Tą Vienintelį mieląjį, kuris nužengė taip žemai, kad net neturėjo vietos kur gimti, ar vietos mirčiai. Dievas išaukštino Jį Aukštybėse ir davė Jam Šlovės vainiką, Vardą, aukštesnį už visus vardus.

¹¹⁴ Štai Jis sėdi šiandien, galingas Nugalėtojas, nuo tada, kai Jis perplėšė kiekvieną uždangą. Nuodėmės uždanga buvo perplėšta pusiau. Ligos šydas buvo perplėstas pusiau. Ir kiekviena uždanga, kuri laikė žmogų, atitrauktą nuo Dievo, buvo perplėšta pusiau. „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“. Jis palaužė visas galias. Jis išsklaidė visus velnius. Tą dieną Jis padarė prožektorių iš Šlovės.

115 Ir, o, senasis pranašas, kai tą naktį jis atsigulė ten, ant—ant akmeninės lovos, ir jo pagalvė buvo akmuo, jis matė pakylančius ir nusileidžiančius Angelus.

116 Atkreipkite dėmesį, pirmiausia tai buvo nusileidimas ir pakilimas; bet ši kartą tai buvo Dievas ir žmogus, pakylantys ir nusileidžiantys, kaip mes tai pavadintume - Jokūbo kopėčiomis. Kai Jis palaužė visas galias, kovojo su kiekviena sfera, ir sėdi Didybės dešinėje Aukštybėse, daug aukščiau, aiškiau virš visko.

117 Šventosios Dvasios kanalas šiame tamsiame pasaulyje yra atvertas, kad „kas tik nori“, galėtų ateiti ir būti pakrikštytas šiame didingame Jo palaiminimų kanale, ir gautų atpirkimo palaiminimus, už kuriuos Jis mirė.

118 Vyrai ir moterys, kaip jūs galite atsisakyti Jo, kai Jis sėdi ten, apsirengęs Savo Didybe? Kai Jis sėdi Savo Šlovėje ši ryta! Ką jūs darote?

119 Jis atėjo čia, į pasaulį, benamis, kad padarytų kelią benamiams vyrams ir moterims. Kur vyrai ir moterys, neturintys vilties, vyrai ir moterys, neturintys kur eiti, kur benamiai klajokliai, kurie pamišę dėl malonumų, vaikštinėja šiandien gatvėmis, žirgų lenktynėse, lošimuose ir taip toliau, bandydami surasti paguodą, Jis padarė jiems vietą, kiekvienam žmogui. Ir ji yra laisva, kaip kad tekantis vanduo, „Kas tik nori, te ateina“.

120 Jūs negalite vaikščioti už tos uždangos. Jūs turite įeiti čia, kad sužinotumėte. Jūs turite ateiti čia, kur tarp jūsų ir Dievo nėra nieko, kur Dievo Angelai gali nusileisti ir pakilti, pirmyn ir atgal, atnešdami asmeniui Dievo Žinią, pirmyn ir atgal. „Nėra nieko tarp mano sielos ir Gelbėtojo“, - pasakė poetas.

121 Štai Jis sėdi, galingasis Nugalėtojas! Jis perplėšė kiekvieną uždangą perpus. Jis perplėšė uždangą, kad jūs galėtumėte būti išgelbėtas. Jis perplėšė uždangą, jeigu jūs svetimavote. Jeigu jūs buvote prakeikti, jeigu padarėte ką nors bloga - Jis perplėšė tą uždangą dėl jūsų. Tą lazda, kurią šėtonas laiko virš jūsų - Jis sulaužė ją, jeigu jūs tik priimsite Jį. Jei šiandien jūs sergate, ir gydytojas sako, kad jūs nebeapsveiksite - Jis perplėšė tą uždangą pusiau. Ir viskas yra sulaužyta Dievo akivaizdoje. Jis perplėšė kiekvieną uždangą. Jis sugriauna kiekvieną valdą. Ir Jis šiandien sėdi ten, galingasis Nugalėtojas, nuo to laiko, kai Jis perplėšė uždangą pusiau.

122 Pažvelkite tik minutėlę, mano drauge. Ne tik tuomet Jis buvo ten, pasirodė Kleopui kelyje į Emausą, jam ir jo draugui. Bet vieną dieną, kai nedidukas kankinys, pirmas kankinys Biblijoje, Naujajame Testamente, buvo bimirštantis, nedidukas Steponas; kadangi jis stoji ten, nepalenkiamas. . . Brolis Steponas buvo įvestas į tą kanalą, kur jis pažinojo Dievą. „Jis buvo pripildytas Šventosios Dvasios“, - Biblijoje pasakyta. Ir kai jie apkaltino jį, ir Sinedriono teismas apkaltino jį, o jis stovėjo kaip Angelas,

nepalenkiamu veidu, žinodamas kur jis buvo. Ir jis tarė: „Jūs, Izraelio vyrai, – pradėjo jiems kalbėti, – kuris iš jūsų tėvų nėra persekiojęs pranašų?“ Tuomet jis tarė: „Jūs, kietasprandžiai, neapipjaustyti širdimi ir ausimis, visada priešinatės Šventajai Dvasiai. Kaip darė jūsų tėvai, taip ir jūs darote“.

¹²³ Ir norėdami atkeršyti tam teisiam kankiniui, kuris stovėjo ten, sakydamas jiems kas buvo teisinga ir neteisinga, ir jie, norėdami atkeršyti, jie tempė jį, kaip vilkų banda tempia avinėlį. Ir kai jie pergriovė jį ant žemės, paėmė didelius, sunkius akmenų grumstus ir pradėjo jais daužyti jam per galvą, štai *taip*. Nededukas Steponas, būdamas pilnas Šventosios Dvasios, Biblijoje pasakytą: „Jis ryžtingai pažvelgė į dangų, pakėlė ranką ir tarė: „Aš matau atsivėrusius dangus ir Jėzų, stovintį Dievo dešinėje““. Kai vyriausias kunigas. . .

¹²⁴ Kai bet kuris žmogus užbaigia savo darbą, jis atsisėda. Kai aš baigiu pamokslauti, aš atsisėdu, bet ne tol, kol baigiu pamokslauti. Kai jūs dirbate. . . Kai jūs atsisėdate, jūsų darbas užbaigtas. [Brolis Branhamas vieną kartą trenkia į sakyklą—Red.]

¹²⁵ Jėzus sėdi Šlovės dešinėje. Bet kai jis matė mirštantį šį pirmąjį kankinį dėl Kristaus, prisikėlęs Viešpats Jėzus nustūmė padanges ir Jis turėjo atsistoti iš Savo Sosto, kad parodytų ypatingą pasveikinimą nedidukui Steponui, parvedant jį Namu.

¹²⁶ Štai Jis, prisikėlęs iš mirusiųjų! Jo valdos siekia nuo Amžinybės iki Amžinybės. Jis yra daug aukščiau už kiekvieną Angelą, už kiekvieną kunigaikštystę, už viską, kas yra Danguje. O, Jo Dangus yra Jo Sostas, yra daug aukščiau už Dangaus dangus. Dievas pakėlė Jį.

¹²⁷ Šventas Paulius, kai jis dar buvo Saulius iš Tarso, savo kelyje su laišku kišenėje, kad persekioti visus tuos žmones, kurie šūkavo ir kėlė visą tą triukšmą. Pakeliui į Damaską, tą dieną, jis jojo ant savo arklio, su grasinimu savo gerklėje: „Aš užrakinsiu kiekvieną iš tų šventųjų velenėlių. Aš padarysiu galą visam tam Dieviškajam išgydymui ir visoms toms vykstančioms nesąmonėms“.

¹²⁸ Bet savo kelyje, jodamas ant savo eiklaus žirgo, jis nukrito nuo žirgo ant žemės ir apsvirtė. Ir jis atsikėlė, o priešais jį stovėjo didelė, ryški Šviesa, kuri net apakino jo akis. Sakydama: „Sauliau, Sauliau, kodėl tu persekioji Mane?“

„Kas Tu esi, Viešpatie?“

Jis atsakė: „Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji“. Jis matė Jį, Jo amžinose nesibaigiančiose valdose.

¹²⁹ Kai pagyvenęs senasis aiškiaregys Jonas, mylimasis, buvo ten, Patmos saloje, už Dievo Žodžio pamokslavimą, už Dieviško išgydymo pamokslavimą, už ligonių išgydymą, ir dėl to, kad darė tai, ką Kristus liepė jam daryti. Ir jie patalpino jį į

Patmos salą, nedidelę salą, esančią Egėjo jūroje, maždaug apie penkiolikos mylių, aplink pilna uolų, kaip Alkatrasas dabar. Visa sala buvo pilna gyvačių ir viso kito. Jis buvo ištremtas ten dėl Evangelijos skelbimo. Ir kai pagyvenęs, mylimas senas aiškiaregys, sulaukęs devyniasdešimties metų, sėdėjo ten ant uolos, vieną gražų prisikėlimo rytą, jis pamatė Jį. Jis pamatė Jį.

¹³⁰ Jis tarė: „Aš girdėjau trimito Balsą. Ir kai atsisukau pažvelgti, pamačiau Viena, panašų į Žmogaus Sūnų“. Pažvelgė į tai, kaip Jis atrodė. Jis neturėjo. . . Jo akys tuomet nebuvo pilnos ašarų. Jis sako: „Jo akys spindėjo kaip saulė vidury dienos“. Vidurio Sirijos saulė negalėjo nustelbti Jo akių. Jis žiūrėjo, tarsi žvelgtų žemyn; daugiau nebebuvo ašarų Jo akyse. Jis yra pašlovintas, ši rytą. Jo kojos atrodė tarsi variniai stulpai; į jas daugiau niekada nebus įkalti vinys. Daugiau niekada kruvinių sruogų; bet jos buvo baltos kaip sniegas. Jis yra pašlovintas. Jis gyvas per amžius.

¹³¹ Jis yra galingasis Nugalėtojas. Jo viešpatavimas nuo amžinybės iki amžinybės. Jo delegatai yra tie, kurie myli Jį ir yra pasiryžę mirti už Jį. Ši rytą Jis yra prisikėles iš mirusiųjų ir gyvena tarp mūsų. Ar jūs tuo tikite? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

Pasimelskime. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Pianiste, jei norite, galite eiti prie pianino.

Ten iš Jo šlovės, amžiams gyva istorija,
Nužengė mano Dievas ir Gelbėtojas, Jo Vardas
buvo Jėzus.

Gimęs ėdžiose, Jis buvo svetimas saviesiems,
Sielvarto, ašarų ir kančių Žmogus.

O, kaip aš myliu Jį! Kaip aš garbinu Jį!
Mano gyvenimas, mano džiaugsmas, mano
viskas visame!

Didysis Kūrėjas tapo mano Gelbėtoju,
Ir visa Dievo pilnatvė gyvena Jame.

¹³² Mūsų Dangiškasis Tėve, kai šventas laikas nublės ir išnyks,
kai žmonių karalystės silpnės ir jų daugiau nebeliks, kai visa. . .

Jei visa jūra būtų rašalas,
Ir kiekvienas žemės stiebas būtų plunksna,
Ir visi žmonės, pagal amatą, būtų raštininkai;
Kad surašyti Dievo meilę,
Reiktų nusausti visą vandenyną;
Ar galėtų ritinys viską sutalpinti;
Nors ir būtų ištemptas nuo padangės iki
padangės.

¹³³ Šiandien mes esame laiminga tikinčiųjų krūvelė, Tėve, Mes
esame Tavo tarnai. Mes taip laimingi, tai žinodami. Vis dar
vargšai, vis dar čia, mažoje, varganoje bažnyčioje, Tu tiesiog
ateini čia, taip pat, kaip tu padarei Kleopui ir jiems, jų kelyje

į Emausą. Vieta negali būti per vargana, per maža, kad Tu ateitum, ir vis dėlto, Tu užpildai visą erdvę ir laiką.

¹³⁴ Ir aš stebiuosi, Dangiškasis Tėve, šiandien jiems girdint, kad Tu prisikėlei iš mirusiųjų, ir žinant, kad po kelių minučių bus mestas iššūkis. Aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, jeigu šiandien čia yra vyrų ir moterų, vaikinių ir merginų, kurie niekada dar nėra priėmę Tavęs kaip asmeninio Gelbėtojo, kad jie tai padarytų dabar, sakydami: „Viešpatie, dabar aš atsisakau viso savo žemiškojo išdidumo. Aš atidedu viską į šalį ir atiduodu save Tau. Aš neturiu nieko, ką galėčiau duoti, išskyrus save. Bet jeigu Tu gali mane panaudoti, O Dieve, štai aš čia. Ir naudok mane. Ir nuo šios dienos, tegul Šventoji Dvasia mane veda, vadovauja man ir padaro mane krikščioniu“. O Dieve, tegul tai būna daugelio čia esančių žmonių malda, šiandien.

¹³⁵ Ir kol mes esame palenkę savo galvas, ir užmerkę akis. Aš norėčiau žinoti ar yra kas nors, viduje ar lauke, kurie pakeltų ranką į Kristų? Ir pasakytų: „Šia pakelta ranka, aš dabar tikiu Viešpačiu Jėzumi Kristumi. Ir aš—aš priimu Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją. Ir šiandien, nuo šios dienos, aš tarnausiu Jam visa savo širdimi, nes Jis prisikėlė iš mirusiųjų, ir aš tikiu“.

¹³⁶ Ar pakeltumėte savo ranką, kur nors viduje? Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas; ir jus sese; jus, jus, jus. Tai nuostabu. Telaimina jus Dievas. Priimate savo sprendimą, Šventoji Dvasia yra čia. Ji yra Ta, Kuri atlieka Dievo darbą. Kas nors, gale salės, lauke, pakelkite aukštai savo ranką. Telaimina jus Dievas; matau jus ten gale. Viešpats tebūna su jumis, mano broli. Telaimina jus Dievas, mano sese. Dar kas nors? Telaimina jus dievas, mano sese, ten salės gale. Aš matau jus, ten prie išėjimo. Kai kurie. . . Dievas mato jus, jeigu aš ir nematau. Jis mato jus.

¹³⁷ Jėzus, Tas mylimas, teisingiausias iš dešimties tūkstančių; Jis, kursį nužengė iš Dangaus, padarė nuodėmę mirusia, prisikėlė, pakilo ir, dabar pašlovintas, sėdi prie Dievo Didybės. Dievo Angelai, užimantys savo pozicijas pastate, šiandien kalba į žmonių širdis.

¹³⁸ Ar jūs šiandien, po to, kai dvidešimt penki ar trisdešimt pakėlė savo ranką, ar jūs būtumėte dar vienas, kuris pakelsite savo ranką? Sakydami Dievui: „Dieve, šiandien aš noriu būti visiškai Tavo, kai aš pakeliu savo ranką į Tave, išpažindamas savo nuodėmes ir savo neteisybes, aš noriu gyventi dėl Tavęs, Kuris mirei už mane“. Telaimina jus Dievas, mano broli. Ar dar kas nors? Pagalvokite šiek tiek, kol jūs meldžiatės.

Krauju mokinių, mirusių už Tiesą,
Ši Šventosios Dvasios Evangelija, Ji sruvena
krauju.

Pirmasis, miręs dėl Šventosios Dvasios plano,
 buvo Jonas Krikštytojas, bet jis mirė kaip
 žmogus;
 atėjo Viešpats Jėzus, jie nukryžiuo Jį,
 Jis skelbė, kad Dvasia išgelbės žmones iš
 nuodėmės.

Kraujas vis dar sruvena, taip, jis dar sruvena,
 (Ar jūs norite dabar užimti vietą?).

Ši Šventosios Dvasios Evangelija sruvenanti
 krauju,
 Krauju mok- . . .

139 Ar dar kas nors pakeltų ranką? „Aš noriu šį rytą poziciškai užimti savo vietą“. Neprašau jūsų prisijungti prie bažnyčios, mes čia neturime jokių narių. Aš noriu, kad jūs ateitumėte pas Kristų.

. . . jis sruvena krauju.

140 Mūsų Dangiškasis Tėve, Tu matai žmonių rankas. Aš meldžiuosi šia tikėjimo malda už juos, kad nuo šios dienos jie gyventų naują gyvenimą; ir tegul Tas, Kuris dabar yra čia, Kuris stebėjo juos, maitino juos, darė dalykus, kuriuos Jis padarė dėl jų, ir šį rytą atvedė juos į bažnyčią . . . Dabar jie priėmė Jį, grįžta atgal kaip anie ir Kleopas. Jie sugrįžo atgal, praėjus vos keletui minučių po to, kai jiems prireikė Sabato dienos kelionės. Jie grįžo atgal linksmi, nesiginčydami dėl jų religijos, bet žinodami, kad Jis gyvas. Tegul šiandien jie sugrįžta į savo namus linksmi, žinodami, kad Jis gyvas, nes mes prašome to Jo Vardu. Amen.

141 Dabar, po pamokslo ir jums, žmonės, priėmus Kristų kaip savo Gelbėtoją, tai didis prisikėlimo rytas. Taigi, laikas jau čia pat, kai aš turiu būti melagingas liudytojas arba teisingas Kristaus liudytojas, Jeigu aš pasakiau tiesą, nes aš tikiu, kad ši Biblija yra Tiesa, ir nėra kitos knygos, ar be to, kas prieštarautų Tam, kad tai ne tiesa; aš tikiu, kad šioje Biblijoje yra Dievo Tiesa.

142 Ir jeigu šioje Biblijoje pasakyta, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius, tuomet Jis turi būti tas pats prisikėlime, turi būti tas pats jėgoje. Jis turi būti tas pats principuose. Jis turi būti tas pats visais atžvilgiais, išskyrus kūnišką kūną. Šis kūnas, Jo kūniškas kūnas, sėdi Šlovėje, Visagalio Dievo dešinėje. Ar jūs tikite tu? Jis sėdi Visagalio Dievo dešinėje, Šlovėje ir užtaria.

143 Ar kada nors apie tai pagalvojote? Kad, kai Izraelio vaikai buvo Egipte, jie žinojo, jog vieną dieną jie grįš namo. Kodėl? Nes jie matė ten gulintį Juozapo kūną, Juozapo kaulus, ir jie žinojo, kad tai buvo ženklas, jog vieną dieną jie grįš namo.

144 Ir tuomet, kai mes išeisime iš šios žemės, kai mes mirsime ir eisime į kitokios rūšies kūną . . . Tai ne toks kūnas. Mes nebuvome sukurti Dangui, mes buvome sukurti žemei; mes esame žemiški

žmonės. Ar jūs pamenate Biblijoje, sielos po altoriumi šaukė: „Kiek ilgai?“ Jos—jos šaukė, kad vėl sugrįžtų į kūną, galėtų paspausti vienas kitam ranką, galėtų valgyti ir bendrauti. Štai dėl ko mes buvome sukurti. Štai kaip, dėl ko mes buvome sukurti.

¹⁴⁵ Ir tada jie turėjo ten ženklą, kad jie sugriš. Kas tai? Viešpaties Jėzaus Kristaus fizinis kūnas, sėdintis Dievo soste, ir kai mes praeisime pro tą. . . Jei mes išeisime šiandien, ir Jis neateis dar šimtą metų, aš sutiksiu jus ten, aš pasakysiu: „Vieną dieną mes sugrišime. Matote ten? Tas kūnas vėl pakils nuo sosto“. Jis sugriš į žemę; ir kai Jis sugriš, kiekviena dvasia, kuri yra gimusi iš naujo, sugriš į fizinį kūną, jauni vyrai ir moterys, ir gyvens amžinai Dievo Akivaizdoje.

Koks. . . Koks. . . Kaip mes galime tai atmesti, drauge? Aš esu toks dėkingas, kad jūs priėmėte Kristų.

¹⁴⁶ Taigi Jėzus, kai Jis buvo čia žemėje, prieš tai, kai Jis išėjo, Švento Jono 14:7 Jis pasakė: „Dar truputį, - ar Jis pasakė čia, Jis tarė, - dalykus, kuriuos Aš darau, darbus, kuriuos Aš. . . Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys. Net daugiau nei šie, jis darys, nes Aš einu pas Savo Tėvą“.

¹⁴⁷ Taigi, kokie buvo tie darbai, kuriuos Jėzus darė? Jis niekada netvirtino esąs išgydytojas. Jis pasakė: „Tai ne Aš. Tai Mano Tėvas, kuris gyvena Manyje. Jis daro darbus“.

¹⁴⁸ Šventojo Jono 5,19 Jis pasakė: „Sūnus nieko negali daryti iš Savęs, bet tai, ką mato Tėvą darant“.

¹⁴⁹ Kai Pilypas nuėjo pas Natanaelį ir atvedė jį pas Jį, Jis pasakė: „Štai izraelitas, kuriame nėra jokios klastos“.

Jis paklausė: „Iš kur mane pažįsti, Rabi?“

Jis atsakė: „Prieš Pilypui tave pašaukiant, kai tu buvai po medžiu, Aš mačiau tave“.

¹⁵⁰ Tą dieną, moteris prie šaltinio, Jis kalbėjosi su ja, kol Jis surado, kur buvo jos problema.

¹⁵¹ Vieną dieną Jis turėjo problemą, gaunant šiek tiek pinigų, kad sumokėti kai kurias skolas ar pinigų duoklei, ir Jis tarė Petru: „Nusileisk, pagauk žuvį ir pažvelk į jos burną, ir tu rasi monetą“. Galbūt Petras, jeigu jis kada ir būtų pagavęs žuvį, jis niekada nebūtų atvėręs jos burnos, bet Jėzus žinojo, kad jos burnoje yra moneta. Tėvas Jam buvo parodęs.

¹⁵² Daugelį kitų dalykų: Jis stovėjo, žmonių auditorijoje. Jis atsigrėžė ir tarė: „Tavo tikėjimas išgydė tave. Tu turėjai *tam tikrą* dalyką“.

¹⁵³ Taigi, jeigu tas Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų, ir tai nuostabus prisikėlimo rytas, jeigu Jis pasirodytų čia, ant pakylos. . . Ar galėtumėte—ar galėtumėte pripažinti tai, ką aš sakau? Jeigu Jėzus, Dievo Sūnus, iš visų tų dviejų tūkstančių metų

bažnytiškumo ir viso kito, visos dvejonės, ir viena bažnyčia sako: „*Tai* ir tai, ir *tai* yra tai, ir *tai* yra tai“ . . .

¹⁵⁴ Pažvelkime tam tiesiai į veidą. Jeigu Jis yra Jėzus, Jis yra gyvas. Jeigu Jis nėra - Jis nėra gyvas. Ir jeigu Jis yra gyvas, Jis yra tas pats. O jei Jis nėra tas pats, tuomet Tai ne tas pats Jėzus. Bet jeigu Tai tas pats Jėzus, Jo pažadas yra toks: „Aš būsiu su jumis, netgi jumyse, iki pasaulio pabaigos; ir dalykai, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite, iki pasaulio pabaigos“.

¹⁵⁵ Taigi, kaip Jis yra čia ši rytą? Šventosios Dvasios pavidale. Niekas nėra nužengęs, tik Jis. . . Niekas nėra pakilęs, tik Tas, kuris nužengė. „Dar truputį, ir pasaulis Manęs nebematys, - Jis pasakė, - tačiau jūs Mane matysite, nes Aš būsiu su jumis; Aš būsiu jumyse iki pasaulio pabaigos“ . Ir ši rytą Jis yra čia.

¹⁵⁶ Taigi, kiek žmonių, viduje ar lauke norėtų, kad už juos būtų meldžiamasi? Pakelkite savo rankas. Na, tai pora šimtų ar daugiau. Taigi, mes negalime vienu metu atvesti visus žmones čia. Mes turime atvesti juos po vieną, tai vienintelis būdas, kaip mes galime tai padaryti.

¹⁵⁷ Ir aš tikiu, kad brolis Vu-. . . , ar Bilis Polis, aš tikiu, kad išdalino jums maldos korteles, jis išdalino jums. (Kiek jų išdalina? Šimtą?) Gerai.

¹⁵⁸ Taigi, dabar mes turime turėti korteles, kad žmonės būtų sunumeruoti ir sulaukę savo eilės, galėtų ateiti čia. Jei jūs to nepadarysite, kils sumaištis. Aš nežinau, bet ką . . .

Vakar vakare man skambino žmogus per tarp miestinį ryšį, vien tik vakar po pietų buvo trisdešimt ar keturiasdešimt skambučių.

Bet pažvelkite, noriu jūsų kai ko paklausti. Pagrindinis dalykas, kurį jūs norite žinoti . . .

¹⁵⁹ Taigi, manyje nėra nieko, kas galėtų kurį nors išgydyti. Nėra nieko jokiam kitame žmoguje. Gydytojas nieko negali išgydyti. Jis jums pasakys tą patį. Jis jūsų neišgydys. Ne, ne. Jūs susilaužėte savo ranką, sakote: „Gydytojau, kuo greičiau išgydykite mano ranką. Aš noriu baigti tvarkyti savo automobilį“. Kaip kvaila. Suprantate?

Na, sakote: „Ei, aš susilaužiau koją, gydytojau. Aš turiu . . . Aš turiu, šiandien po pietų leistis į ilgą žygį. Išgydykite ją kuo greičiau“.

¹⁶⁰ Na, jis pasakytų, kad jūs buvote pamišęs. Jis gali sutvarkyti jūsų koją, bet prireiks Dievo, kad jus išgydytų. Suprantate? Teisingai. Suprantate? Jis tai daro Savo būdu. Jūs suprantate? Taigi jis nėra išgydytojas. Jis negali išgydyti.

¹⁶¹ Kas būtų, jei jūs išipjautumėte savo ranką, sakytumėte: „Ei, gydytojau, aš noriu, kad jūs . . . aš noriu, kad jūs kuo greičiau ją susiūtumėte ir kuo greičiau pagydytumėte, nes aš nenoriu, kad ant mano rankos liktų randas“. Suprantate? „Na ji taip

skauda. Aš turiu dirbti šią popietę“. Jis negali to padaryti. Tikrai negali. Jis galbūt—jis galbūt išvalyti ją kokiais nors vaistais. Jis galėtų išvalyti ją nuo mikrobu, bet Dievas yra vienintelis, galintis sukurti gyvybę ir atstatyti audinius. Jūs suprantate? Jis yra Vienintelis, galintis tai padaryti. Mes tai žinome. Jums nereikia būti mokslininku, kad tai žinotumėte. Jums tereikia pažvelgti į Dievo Žodį.

¹⁶² Ir šėtonas neturi galios išgydyti. Aš duosiu bet kam, ko tik jie panorės, ką aš galėsiu duoti, jeigu jūs man parodysite nors vieną Rašto vietą, kur sakoma, kad šėtonas gali išgydyti. Jos nėra. . . „Aš esu Viešpats, Kuris gydo visas ligas“, - pasakė Jėzus. Taigi, dabar, jie negali. . .

Šėtonas negali išgydyti, tam reikia Dievo, ir tai yra ant jūsų tikėjimo pagrindo - kad Dievas gydo.

¹⁶³ Dabar aš noriu kai ko jūsų paklausti. Žmogus paskambino man vakar, kaip aš jau kalbėjau, ir jis pasakė: „Broli Branhamai, aš noriu atvykti į Čikagos susirinkimą prie. . .“ Prasideda poryt. Jis pasakė: „Aš—aš noriu atvykti į. . . Aš noriu užmezgti ryšį“.

Aš paklausiau: „Koki ryšį jūs turite omenyje, pone?“

¹⁶⁴ Atsakė: „Aš noriu, kad mano brolis būtų išgydytas“. Pasakė: „Jam yra blogai su koja“. Ir tarė: „Mes gyvename kaime, - ir pasakė, - mes buvome dviejuose ar trijuose susirinkimuose, bet niekada negalėjome susisiekti su jumis“.

Ir aš paklausiau: „Taigi, ką jūs turite omenyje sakydamas užmezgti ryšį, broli?“

Jis atsakė: „Na, aš turiu omenyje tai, kad aš—aš—aš noriu, jog jūs ką nors padarytumėte dėl mano brolio“.

¹⁶⁵ Aš atsakiau: „Na, taigi, pone, jūs bandote susisiekti ne su tuo žmogumi. Suprantate?“ Aš pasakiau: „Susisiekti su manimi, tai būtų kaip susitikti su vadovu ir pažiūrėti, ką. . ., - bet aš pasakiau, - tai nebūtų jūsų brolio išgydymas“. Jis. . . Aš paklausiau: „Jūs turite omenyje susisiekti su manimi dėl jo išgydymo?“

Jis atsakė: „Taip“.

¹⁶⁶ Aš tariau: „Taigi, štai kaip jūs tai padarykite: Jūs nueikite į susirinkimą. Jūs atsisėskite ten auditorijoje, ir tuomet. . . Aš esu tik Jo tarnas, aš tiesiog pasiduodu Jai, Šventajai Dvasiai. Tada jūs užmezgate ryšį su Šventąja Dvasia, ir Ji kalba man ir pasako, ką jums pasakyti. Suprantate? Tai yra jūsų ryšys, ne aš - Jis. Ir tol, kol jūs bandote susisiekti su manimi, jūs visą laiką esate toli nuo to. Suprantate? Bet tol, kol jūs bandote susisiekti su Juo, jūs kontaktuojate su Juo, ir Jis tiesiog naudoja mane, kaip mikrofoną, kad pasakytų jums. Suprantate? Štai taip“.

¹⁶⁷ Broli Head, matau, kad jūs sėdite ten, gale, prie mano draugo, pono Li. Ponas Head buvo mirštantis žmogus, sergantis vėžiu. Jis priklausė Romos Katalikų bažnyčiai Luisvilyje, buvo

bemirštantis dėl tiesiosios žarnos vėžio, aš manau, kad tai buvo, ar kažkas panašaus; ir vieną dieną jis atėjo pas mane, kai aš gyvenau anapus gatvės, ir paklausė, ar yra kokia nors malonė, kad jis būtų išgydytas. Pasimeldžiau ten tikėjimo malda, ir Viešpats parodė regėjimą. Ir ponas Head, aš manau, kad tai buvo mažiausiai prieš dešimt metų, ar ne? Maždaug prieš devynerius metus, ir štai jis gyvena šiandien. Išgydymas yra tikras, ar ne, pone Head? Jam nesvarbu, ką Jis išgydys. Jis išgydys metodistus, baptistus, katalikus, kad ir kas jūs būtumėte, jokio skirtumo, Jis išgydo. Suprantate? Taigi, jūs tik tikėkite. Aš tiesiog atsitiktinai jį pamačiau.

¹⁶⁸ Įdomu, ar Margei Morgan ši rytą yra pastate? Jeigu ji yra, pakelkite savo ranką? Margei, ar jums pavyko įeiti? Ar jūs čia, sese? Na, ten visai gale. Taip. Dar viena moteris, seselė čia, ligoninėje, mirštančiųjų sąrašė Luisvilyje, serganti vėžiu. Ir tiesiog čia ji buvo išgydyta, buvo ne kas kita kaip krūva kaulų. M-hm. Štai ji. Vargšė mergaitė net negali gauti vietos atsisėsti, ir ji ten gale stovi, ten gale salės šį rytą.

Kaip—kaip aš prisimenu, kaip tas gydytojas pasakė: „O, tai bent. Niekas negali jai padėti“.

¹⁶⁹ Kaip jos brangus vyras, mano širdies draugas, atvyko tiesiai čia, ir aš buvau išvargęs, pašėlusiai lėkdamas per tuos brūzgynus. Paklausė: „Ar kas nors gali padėti mano žmonai?“

Aš atsakiau: „Ne man tai galvoti, pone. O kaip jūs?“

Jis tarė: „Aš tikiu“.

Aš pasakiau: „Atveskite ją“.

¹⁷⁰ Ir tiesiai ten, kur už ją buvo meldžiamasi tą vakarą, Viešpats nužengė ir pasakė jai, kas įvyks, ir tai buvo prieš daugelį metų. Štai ji šiandien, stipri, sveika moteris. Ir užėikite į vėžio tyrimus Luisvilyje, ir sužinokite ar ji buvo. . . ji nemirė maždaug prieš dešimt ar dvylika metų. Pažiūrėkite, ar ji buvo. . . Ir štai mirusi moteris prisikėlė tuomet, grįžtant atgal. Suprantate? Žinoma.

O, Jėzus gyvas. Jėzus viešpatauja. Jėzus yra viskas.

¹⁷¹ Taigi. (Nuo ko jūs pradėjote? Nuo vieno iki šimto? Gerai.) Dabar, kas turi maldos kortelę numeris vienas? Ar galėtumėte atsistoti štai čia, šone? Mes tarsi palikome. . . Jūs, jūs turite maldos korteles. Mes turėsime jus visus išrikiuoti į eilę, bet mes, mes—mes išrikiuosime štai čia, šioje pusėje.

¹⁷² [Tuščia vieta juostoje—Red.] . . moteris, aš nežinau. Niekada jos nemačiau. Tikriausiai ji yra kažkieno motina. Aš jos nepažįstu. Taigi, tai lygiai tas pat, kaip tai buvo, kai Jėzus sėdėjo prie to šulinio tą dieną ir išsiuntė mokinius. Taigi, Jėzus kalbėjosi su ja, ir kai Jis pasikalbėjo su ja, Jis pasakė: „Atnešk Man atsigerti“.

O ji atsakė: „Šulinys gilus, ir Tu neturi su kuo pasemti, ir mes neturime nieko bendro vieni su kitais, žydai ir samariečiai“.

Jis tarė: „Bet jeigu tu žinotum, su Kuo tu kalbėjai, tu prašytum Manęs atsigerti“.

¹⁷³ Ir taigi pokalbis tęsėsi, ji kalbėjo apie garbinimą ir taip toliau. Tuomet, kurį laiką su ja pabendravęs, Jis sužinojo, kur buvo jos problema. Ar ne taip? Kiek iš jūsų tai žino? Jis rado, kas su ta moterimi buvo negerai, ir jos—jos problema buvo amoralus gyvenimas. Ar ne taip? Jis pasakė: „Eik, atvesk savo vyrą“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

Jis tarė: „Teisingai. Tu turi penkis“.

¹⁷⁴ Taigi, žiūrėkite, ką jis . . . ji pasakė. Dabar klausykitės, ką ji pasakė. Ji tarė: „Pone, - atidžiai, - Pone, aš matau, kad Tu esi pranašas“. Ji pasakė (Dabar klausykitės.): „Bet mes žinome, kai ateis Mesijas. . .“ Kas buvo Mesijas? Dievo Sūnus. Ji tarė: „Mes žinome, kai ateis Mesijas, Jis mums visa tai pasakys, bet Kas Tu esi?“

Jėzus atsakė: „Aš, kuris su tavimi kalbu, esu Jis“.

Ir ji nubėgo į miestą, ir pasakė: „Ateikite, pažiūrėti Žmogaus, Kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Argi Šitas ne Kristus?“ Suprantate?

¹⁷⁵ Kai ateis Kristus, Jis darys šiuos dalykus. Dabar, paklauskite šios paskutinės citatos. Jeigu tai, ką moteris pasakė: „Mes žinome, kai ateis Mesijas, Jis darys šiuos dalykus“, taigi, jeigu tada tai buvo Mesijo ženklas, ir Jis. . . Jis buvo Mesijas, ir Jis prisikėlė iš mirusiųjų, argi tai nėra tas pats dalykas šiandien, jeigu Jis yra tas pats?

¹⁷⁶ Taigi, čia yra moteris. Aš jos nepažįstu. Dievas tai žino. Aš nieko nežinau. Kiek man žinoma, aš niekada savo gyvenime nemačiau tos moters. Aš jos nepažįstu, bet Dievas ją pažįsta. Taigi, moteris yra čia dėl kažko. Aš nežinau. Galbūt ji turi mylimąjį, dėl kurio ji čia stovi. Galbūt ji turi finansinių sunkumų. Galbūt ji serga. Galbūt ji yra nusidėjėlė ir atėjo čia, kad būtų išgelbėta. Aš nežinau. Bet jeigu Jėzus Kristus, prisikėlęs Dievo Sūnus, nužengtų čia ir pasakytų šiai moteriškai kažką, ką ji žino, apie ką aš nieko nežinau, ar jūs, auditorijoje, patikėsite, kad tas pats Jėzus, kuris tą dieną prisikėlė, yra čia, ir Jis—Jis—Jis laužo jums duoną, kaip Jis tai padarė Emause?

Dabar. Taigi, sese, aš noriu pažvelgti į jus minutėlę, noriu kad pasikalbėtumėte su manimi. Taigi, tegul Viešpats tai daro.

Taigi, aš norėčiau, kad šiuo metu jūs būtumėte labai pagarbūs, ypač šioje—šioje eilėje. Taigi, aš nesakau. . .

¹⁷⁷ Tai mano gimtasis miestas. Nuo tada, kai aš esu tarnavime tai buvo du kartus, kad tai suveikė čia, bažnyčioje. Kodėl? Jėzus pasakė, kad pranašas savo šalyje, tarp savo žmonių nėra be. . . tai vienintelė vieta, kur jis nėra gerbiamas. Ar ne taip?

178 Kai Jis nuvyko į Savo kraštą, jie paklausė: „Šiaip ar taip, kas yra šis vaikinai? Iš kokios mokyklos jis atėjo?“ Suprantate? Ir dėl jų netikėjimo Jėzus negalėjo padaryti daug galingų darbų.

179 Paklausė: „Argi tai ne dailidės sūnus? Argi tai ne jo motina čia su mumis? Argi tai ne Juozapas, dailidė. Argi tai ne jo broliai ir seserys čia su mumis? Iš kur—iš kur jis tai gavo? Kokiai bažnyčiai jis priklauso?“ Jis nepriklausė nė vienai iš jų. Sakė: „Na, kada gi jis įgijo šią išmintį?“

180 Ir Jėzus pareiškė, kad tas pats bus ir šiandien, ir Jis pasakė: „Pranašas nebūna be pagarbos, nebent tarp savųjų“. Tai ne jūs žmonės, esantys čia, bet tai Džefersonvilio aplinka, kurioje aš užaugau. Visi žino visas mano gerąsias ir blogąsias puses ir viską, ir daugumas iš jų nėra geri. Aš atsiprašau. Bet Jėzus žino... nežino to. Dievas nežino. Jėzus visa tai pašalino, taigi Dievas nieko apie tai nežino. Jis įmetė tai į Užmaršties jūrą, kai prieš dvidešimt trejus metus aš tai išpažinau, ir dabar Jis apie tai nieko daugiau nežino, ar taip? Taigi tai—tai—tai yra Dievo palaiminimas.

181 Taigi, aš noriu pasikalbėti su mūsų seserimi. Dabar, ponია, ši auditorija yra puikus dalykas. Čia, ši ryta, yra du ar trys šimtai žmonių, ar kiek ten jų bebūtų. Ir mes su jumis, esame svetimi vienas kitam, nepažįstame vienas kito, niekada nesame matę vienas kito, kiek aš žinau, bet... Jūs—jūs matėte mane? Taip. Kokiam susirinkime jūs buvote? Kentuckyje. Na, aš turiu omenyje, kad nežinau, kas jūs esate. Nežinau, teisingai. M-hm. Taip. Dabar, ar visi galite girdėti šią poniją? Aš nieko nežinau apie jos reikalus. Ji buvo viename iš mano susirinkimų Kentuckyje. Štai taip, tuomet mes esame vienas kitam visiškai svetimi žmonės.

182 Dabar, jei Viešpats Jėzus... Jeigu aš galėsiu atsiduoti Šventajai Dvasiai ir Ji galės man pasakyti ką nors apie šią moterį, ar dėl ko ji čia, kas tai bebūtų, kaip moteris prie šulinio ar panašiai, visi jūs pažadėjote, kad jūs tikėsite.

Taigi, ponია, jūs, sėdinti neįgaliojo vežimelyje, ar jūs tuo tikite? Ar patikėsite, sese Edita?

Ar patikėsite, kas bebūtų, panelė, negalėjusi užlipti čia, ar jūs patikėsite, sese, visa savo širdimi? Suprantate?

183 Taigi, visi čia, turintys kokią nors ligą, ar jūs patikėsite? Taigi, jeigu tai padarysite, tuomet jūs paliesite Jį. Suprantate? Jūs galite liesti mane visą dieną, tai nieko nepakeis. Suprantate? Jūs ateisite, paliesite mane ir aš to nežinosiu, bet jūs tik kartą palieskite Jį, ir žiūrėkite, kaip Jis atsisuks, pasakys jums apie tai. Suprantate? Tiesiog viena kartą palieskite Jį, su tikėjimu. Tai ne... Aš nesu tas, kuris yra prikeltas iš mirusių. Jis yra Tas, kuris prikeltas iš mirusiųjų (Suprantate?), aš esu tik Jo tarnas.

184 Dabar būkite tikrai pagarbūs. Ir žvelkite tokiu būdu. Ir per keletą minučių tai turėtų būti įrodyta, be jokio šešėlio abejonės.

Taigi, sese, mes, sakyčiau, esame svetimi vienas kitam, kalbant . . .

185 Jūs matote, man tenka kovoti, kad pasiduočiau Dvasiai. Tai būtent taip, nes tai yra namai. Tai čia, bažnyčioje. Tai tiesiog neveikia taip, kaip turėtų veikti, ir . . . Bet Dievas viską žino. Jis gali viską padaryti.

186 Jei Dievas apreikš man, dėl ko jūs čia esate, ar priimsite savo, kas tai bebūtų, jeigu jūs esate čia dėl ligos, ar priimsite savo išgydymą? Jeigu jūs čia esate dėl finansų, kad ir kas tai būtų, tai bus antgamtinis veiksmas, ar ne?

187 Taigi. Dabar Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus Vardu, kiekvieną čia esančią dvasią aš paimu į savo kontrolę.

188 Moteris pasitraukia nuo manęs. Taip, ji ne iš čia. Ji atvyko iš kažkur kitur, iš kuklių namų. Ir ji—ji kenčia, ir ji yra apgaubta šešėlio. Ji apgaubta mirties šešėlio, ir tai yra vėžys. Teisingai. Bet tik vienas Dievas gali jus išgydyti, jūs tai žinote. Tai ant krūtinės, ar, ant krūties; vėžys ant krūties. Aš matau kaip jis apžiūri tai. Teisingai, ponai.

189 Ir jūs, keliaudama čia, meldėtės, kad jūs galėtumėte ateiti čia, kur esu aš. Prieš išvykdama jūs taip meldėtės, kad jums būtų suteikta galimybė ateiti ant šios pakylos. Teisingai. Aš neskaitau jūsų minčių. Tai tiesa. Ir kai jūs ten pasisukote, ir saulė švietė pro langą į jus, jūs tai žinojote, kai Dievas kalbėjo jums, leido jums tarsi patikėti, kad jūs žinojote, jog pateksite į šią maldos eilę. Ir štai jūs čia, ant pakylos šį rytą. Teisingai. Aš neskaitau jūsų minčių, bet tai yra tiesa. Taigi, jeigu tai tiesa, pakelkite savo ranką. Ar dabar jūs tikite?

Ar jūs tikite, esantys auditorijoje? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

190 Dabar tikėkite, sese. Prieikite čia, sese. Taigi žiūrėk, čia yra Kažkas, kieno Akivaizdoje jūs dabar esate, ir jūs žinote, kad tai ne žmogus. Tai ne jūsų brolis. Čia yra Kažkas, kas pažįsta jus. Argi ne taip? Žino viską apie jus. Taigi, tai yra jūsų požiūris į Tai. Ar jūs tikite, kad tai buvo Jėzus Kristus, kuris leido man tai padaryti? Jūs—jūs tikite. Ar tuomet jūs patikėsite, kad Dievas jus išgydys?

Palenkite savo galvą.

191 Mūsų maloningas Dangiškasis Tėve, Tu esi Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievas, ir ši vargšė moteris čia, tamsiame mirties šešėlyje, žinodama, kad ji netrukus turės išeiti, jeigu Tu jos nepaliesi. Ir štai ji čia, šį rytą vaikštinėjanti aplink šiame pastate, su prisikėlusiu Viešpačiu Jėzumi visur pasaulyje, vaikštinėja tarp gėlių, ir tarp žmonių šiandien, gyvas per amžius, ir kalba

per Savo tarnus, bandydamos per Žodį, tuomet per pranašystę, apreikšti moters širdies paslaptis, kad ji žinotų, jog Jis myli ją.

Ir, Tėve, kaip jo tarnas, aš dedu ant jos savo rankas ir pasmerkiu tą piktąjį, kad jis paliktų ją, Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁹² Taigi, eikite tikėdama, ir jeigu jūs galite tikėti visa savo širdimi. . . Dabar jis pasitraukė nuo jūsų. Suprantate? Taigi, jeigu jūs galite tikėti. . . Nes visur aplink jus šviesa, matote, kur buvo tamsa. Taigi, jeigu jūs galite patikėti visa savo širdimi, tai daugiau niekada pas jus nebeateis. Eikite, šlovinkite Jį, ir jūs sėdėsite, kaip tie žmonės ten, kurie turėjo vėžį ir dabar gyvi. Jūs būsite gyva kartu su jais. Amen.

¹⁹³ Ar jūs tikite? Visi tiesiog būkite ištikimi, tikėkite. Neabejokite, bet tikėkite. Dievas viską žino, viską gali padaryti.

¹⁹⁴ Taigi, mūsų sesuo čia, žinoma, man yra nepažįstama. Ar tai tiesa, ponija? [Sesuo kalba broliu Branhamui—Red.] Mes esame nepažįstami. Jūs buvote mūsų bažnyčioje du kartus, kai aš čia pamokslavau. Žinoma, aš nežinau, jūs žinote. Aš nežinau. . . jūs tiesiog esate man nepažįstama. Taigi, ar jūs tikite, kad Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, yra čia, kad padėtų jums? Ar jūs tikite pamokslu, kurį aš pamokslavau apie Jį, iš Biblijos? Ir jūs tikite, jeigu Jis būtų buvęs čia dabar, ir Jis būtų apsilankęs ši kostiumą, kurį Jis man davė, kad Jis pasakytų. . . ?

Tikėkite Dievu. Dabar būkite tikrai pagarbūs. Stovėkite tyliai. Būkite pagarbūs.

¹⁹⁵ Jeigu—jeigu Jis būtų apsilankęs ši kostiumą, kurį Jis man davė, ir jūs ateitumėte, ir pasakytumėte, kad jūs sergate, aš nežinau ar jūs sergate. Bet sakykim, jeigu jūs sirgtumėte, ir Jis sakytų. . . jūs paprašytumėte: „Viešpatie Jėzau, ar Tu išgydysi mane?“

¹⁹⁶ Žinote, ką Jis jums atsakytų? Jis pasakytų: „Mano vaike, Aš padariau tai, kai miriau už tave ir prisikėliau dėl tavo išteisinimo“. Ar jūs tuo tikite? Jis daugiau negali to padaryti. Jis jau kartą tai padarė. Jūs suprantate? Taip, kaip Jis išgelbėjo jus, kai Jis mirė. Taigi, Jis prisikėlė ir tuomet jūs. . . dėl savo išteisinimo; tas pats yra ir dėl jūsų išgydymo.

¹⁹⁷ Taigi, bet Jis galbūt galėtų kažką jums pasakyti apie jus, kaip Jis padarė moteriškai. Tai vienintelis likęs dalykas, kurį Jis dar gali padaryti. Suprantate? Jiš niekada nepaliko mūsų be liudytojo. Jis įdėjo čia Liudytoją, Šventąją Dvasią, kad toliau liudytų apie Jį. Ar taip?

¹⁹⁸ Taigi, jūs—jūs esate ne iš čia. Jūs esate iš kitos vietos. Teisingai. Kalvotas kraštas. Teisingai. Daug kietmedžio ir kitų dalykų, galbūt Kentukis. Teisingai. Ir jūs atvykote čia. . . tam tikru tikslu, ir aš matau jus jūsų namuose. Jūs labai susinervinusi, nusiminusi. Taip. Nervinatės, negalite susilaikyti.

Tai siaubingas dalykas. Matau, kaip jūs vaikštote pirmyn ir atgal, kažką darote, atrodo kaip—atrodo kaip iš virtuvės į kitą kambarį visą laiką, vaikštote pirmyn ir atgal. Jūs tikrai labai susinervinusi. Ypač tai būna po pietų, kai būnate labai silpna. Teisingai.

¹⁹⁹ Jūs žinote, kad Kažkas čia, kas pažiūsta jus, ar ne taip? Jis yra neklystantis. Teisingai. Tai tiesa, ar ne taip? M-hm. Taigi, Kas, stovėdamas čia, leis man sužinoti, ką jūs darote savo namuose? Čia yra Kažkas, daugiau nei žmogus. Tai Jėzus. Teisingai.

²⁰⁰ Ir aš matau, kad jūs kažką turite viduje. Tai yra augliai, jūsų viduje. Teisingai. Ir vieną jūs turite išorėje. Teisingai. Ir jis yra po jūsų ranka. Tai mazgas, jis yra po jūsų dešine ranka. Teisingai. Argi ne taip? Jūs tikite? Jūs tikite, kad Jis prisikėlė iš mirusiųjų? Ateikite čia.

²⁰¹ Brangus Dieve, dėl šios mūsų mylimos sesers, mes pasmerkiame ligą, esančią jos kūne, ir leisk jai sugrįžti į namus sveiku žmogumi. Tai mes darome Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

²⁰² Telaimina jus Dievas, sese. Taigi, eikite džiūgaudama, būkite laiminga. Tikėkite visa savo širdimi, ir Dievas padarys jums nepaprastai daug.

²⁰³ Panelė žvelgia į mane, nedideliu rožiniu paltuku, dėvinti akinius, tamsiais plaukais, šiuo metu ji turi nuostabų ryšį su Dvasia. Ji kenčia nuo sinusų problemos, kuri ją vargina. Teisingai, ponია, jūs su rožiniu paltuku, štai ten. Teisingai. Turėkite tikėjimą. Tikėkite.

²⁰⁴ Suprantate, apie ką aš turiu omenyje? Jums nereikia būti *čia*. Jums reikia būti *ten*. turėkite tikėjimą.

²⁰⁵ Kaip laikotės, ponია? Jūs tikite visa savo širdimi, visa savo siela ir visu savo protu? Jūs taip pat labai nervinga. Taip, ponია. Jūs turite problemą, kuri iš tikrųjų būna jūsų amžiaus ponია, kas ir daro jus nervinga. Bet jūs taip pat turite ir auglį, ir tas auglys yra jūsų skrandyje. Tada, jūs turite nedidelę problemą jūsų šone. Tai jūsų kepenys. Ir kitoje pusėje jūs turite problemą su inkstais. Tai, ką pasakė tas gydytojas, taigi—taigi tai—tai tiesa. Tai, ką jis jums pasakė, ar ne taip? Taigi, ar jūs tikite, kad pasveiksite? Kažkas palietė jus, ar ne taip? Tai buvo Jo gydymoji galia, jeigu jūs galite tuo patikėti. Amen.

Mūsų Dangiškasis Tėve, Tavo mylimojo Sūnaus, Viešpaties Jėzaus Vardu, aš meldžiu Tave, išgydyk moterį, padaryk ją sveiką. Amen.

Telaimina jus Dievas, ponია. Neabejokite. Turėkite tikėkite ir tikėkite.

Kiekvienas turėtų tikėti Juo.

²⁰⁶ Teisingai, sese Vud. Aš nesiruošiu sakyti, žinoma, jūs žinote, kad aš žinau. Suprantate? Turėkite tikėjimą, bet jūs daugiau neturėkite auglio. M-hm. Teisingai.

207 Sesė, verkianti te, besimeldžianti dėl savo akių, ar ne taip? Sėdinti tiesiai čia, su rudu kostiumėliu. Taip. Ar jūs dabar tikite, ar ne? Jūs meldėtės Dievui: „O Dieve, leisk taip pat ir man būti“. Ar ne taip? Jei tai tiesa, pakelkite savo ranką. Ar galiu jums tai pasakyti? Ar jūsų tikite, kad Dievas gali man apreikšti jūsų širdies paslaptį? Jūs tikite tuo? Jūs taip pat kažko norite iš Dievo, ne tik dėl akių išgydymo. M-hm. Jūs norite Šventosios Dvasios krikšto. Ir tai yra tiesa. Teisingai, pakelkite savo ranką. Gerai. Jūs galite tai gauti dabar. Te Viešpats Jėzus duoda jums Šventosios Dvasios krikštą.

Ne, aš neskaitau jos minčių. Ne, ne. Ne, ne. Tai ne tai. Nesakykite to. M-hm.

Tai Šventoji Dvasia. Ji nebuvo. . . Ji tiesiog tarsi įėjo į Dievo Dvasią. Turėkite tikėjimą. Tikėkite.

208 Kaip laikotės, ponija? Mes esame nepažįstami vienas kitam. Dievas ne–nelaiko paslaptių. Jis gali apreikšti paslaptis. Ir mes, būdami vienas kitam nepažįstami, nežinome vienas kito, aš manau, niekada gyvenime nematėme vienas kito, bet Dievas žino mus abu. Jis žino mus. Ir štai jūs, stovite čia, moteris, ir aš – vyras. Ir štai mes. . . Jūs esate tikinti krikščionė ir jūs–ir jūs. . . kadangi jūsų dvasia jaučiasi laukiam, jūs iš tikrųjų tikinti. Ir, žinoma, jūs nešiojate akinius. Aš matau tai. Kiekvienas žinotų, kad yra kažkas negerai su jūsų akimis, nes kitaip jūs nenešiotumėte akinių. Galbūt Jis man parodys dar ką nors, kas yra negerai. Aš nežinau ar Jis tai padarys. Aš turiu Jo paklausti. Bet jei Jis tai padarys, ar jūs priimsite tai? Ar auditorija priims Jį?

209 Taip, ponija. Jūs taip pat turite auglį, ir jūs laukiate operacijos. Aš matau kaip gydytojas sako, kad reikalinga operacija. Jis apžiūrinėjo jūsų liežuvį. Auglys yra ant jūsų liežuvio. Teisingai. Teisingai - jūsų kūne. Tai tiesa. M-hm. Ar dabar jūs tikite, kad Jis yra čia? Ar jūs tikite, kad Jis gali išimti iš jo gyvybę ir jis išnyks? Ateikite čia.

210 O Dieve, Gyvybės Autoriau, Amžinojo Gyvenimo Davėjau, suteik Savo palaiminimą šiai moteriai, kurią aš laiminu Tavo Vardu, nes aš prašau to Kristaus Vardu. Amen.

Telaimina jus Dievas, ponija. Dabar eikite tikėdama, turėdama tikėjimą.

211 Aš matau čia, priešais save, regėjimą. Tai ponija ir su ja yra mergaitė. Moteris serga diabetu, o mergaitė susižeidė savo ranką. Ji nukrito nuo lovos ar kažko panašaus ir susižeidė ranką. Tas asmuo yra čia. M-hm. Amen. Štai jūs. Pakelk ranką, mieloji. Štai ji. Dabar jau viskas baigta. M-hm, m-hm. Tavo tikėjimas palietė Jį. Amen.

Kaip aš galėčiau skaityti jūsų mintis, žiūrėdamas į šitą pusę, o jos yra gale?

Viskas gerai dabar. Dabar jau nebeskauda, ar ne taip, mieloji? Viskas praėjo; eik, būk sveika.

Pasakykime: „Šlovė Viešpačiui“.

„Jei gali patikėti, jei gali tikėti, viskas įmanoma“.

Taigi, Viešpats Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, kuris prisikėlė iš mirusiųjų, Jis daro, ką Jis nori. Jis yra Visagalis.

Tai bent, aš negaliu surinkti žmones ant pakylos. Jie yra auditorijoje. Taigi, jūsų tikėjimas juda teisingai.

²¹² Sese Vud, aš maniau, kad tai buvo jums, bet tai tam vyrui, sėdinčiam šalia jūsų. Ar jūs tikite visa savo širdimi? Atvykote iš Mičigano, kad būtumėte išgydytas, iš Sturgiso, Mičigane, ir tai tiesa. Aš niekada nemačiau jūsų savo gyvenime, bet tai tiesa. Gerai. Eikite namo ir dabar būkite sveikas. Jūsų tikėjimas daro jus sveiku.

²¹³ O kaip nuostabu. Kodėl jūs negalite patikėti Juo? Jūs iš bažnyčios, jūs, kurie daugelį metų matėte vykstančius šiuos dalykus, argi jūs neturite tikėjimo?

²¹⁴ Tai jūsų vyras meldžiasi už jus, ponია. Teisingai. Jis bando susisiekti su Dievu. Jūs taip pat. Jūs turite maldos kortelę, kad ateiti į šią eilutę, čia. Jeigu jūs patikėsite tu, ką aš jums sakau. . . jūs meldžiatės, ar ne, pone? Jeigu jūs tikėtumėte, jums nereikėtų. Jūsų nervai užvaldė jus, siaubinga būklė, jūs negalite miegoti naktimis. Jūs irgi ne iš čia. Jūs atvykote iš šiaurės, vykdamai į pietus. Jūs atvykote iš didelio miesto, kur per miestą teka upės. Teisingai. O, jūs jau ilgą laiką buvote štai taip, ar ne taip ponია? Ir jūs taip pat, kartą buvote išgydyta nuo vėžio ar kažko. Teisingai. Kažkokia būklė, kurioje jūs buvote, ir Dievas jus išgydė. Dabar jūs turite. . . jūs kviečiate pamokslininkus ir kita, kad melstųsi už jus, ir panašiai, kad naktį galėtumėte pailsėti. Jūs atvykote iš Fort Veino. Teisingai.

²¹⁵ Ar jūs visa savo širdimi tikite, kad Jėzus Kristus jus išgydys? Jūs tikite, kad Jo jėga dabar jus išgydys? Jūs skubiai turite tai priimti, sese. Jeigu jūs priimsite visa savo širdimi, Jėzus Kristus jus išgydys.

Brolį Vudai, uždėkite ranką ant šios moters, sėdinčios ten.

²¹⁶ O Dieve, prikėlęs Jėzų iš mirusiųjų, velnias surišo šią vargšę moterį, problema ant problemos, jos vargšas vyras. O Tėve, aš meldžiu, kad Jėzaus Vardu, jei jų tikėjimas galėtų susisiekti su Tavimi, Dieve, aš meldžiu, kad Tu patrauktum tą būklę nuo jos kūno tiesiog dabar, ir tegul tiesiog nuo šios valandos, tegul ji bus išgydyta ir taps sveika.

²¹⁷ O Dieve, Jėzaus Kristaus Vardu aš sudraudžiu tą velnią. Ir suteik šiai moteriai tikėjimo, kad ji tikėtų Dievo Sūnumi, ir kad ši ryta išeitų iš šios bažnyčios iškėlus abi rankas į viršų, džiūgaudama ir šlovindama Dievą, per Jėzų Kristų, Dievo Sūnų. Amen.

218 Telaimina jus Dievas, sese. Vadinkite tai „viskas“. Vadinkite teisingą „teisingu“ ir neteisingą „neteisingu“. Teisingai. Amen. Turėkite tikėjimą Dievu. „Jei gali patikėti“, – pasakė Jėzus.

219 Tamsi dvasia kabo ten kampe, man iš kairės. Žmogus, sėdintis ten gale, serga epilepsija, ten, kampe. Atsistokite, pone, turintis juodus plaukus. Ar jūs tikite, kad Jėzus Kristus jus išgydys? Gerai. Tuomet eikite. Tegul Kristus padaro jus sveiką. Jūsų tikėjimas tai padarys, jeigu jūs patikėsite. Turėkite tikėjimą Dievu. Čia, žiūrėkite. Jeigu jūs patikėsite Juo. Turėkite tikėjimą Dievu. Ar galite patikėti?

Bet kuris, iš likusiųjų, pažvelkite tokiu būdu, ir tikėkite. Jeigu galite patikėti visa savo širdimi, jūs galite gauti tai, ko prašote.

220 Čia sėdi vyras, sėdi čia, išorinėje eilėje, visai gale, prie galo. Jis kenčia dėl galvos skausmų. Jis—jis ne iš šio krašto. Jis atvyko iš Montanos. Jis šviesiaplaukis. Jis nešioja akinius, dabar laiko pakėles ranką. Teisingai, pone, migreninis galvos skausmas. Tai gražus kraštas, iš kurio jūs atvykote. Esu medžiojęs tame krašte. Te sugrįšite namo ir galvos skausmas bus Užmaršties jūroje; galvos migrena paliks jus, mano broli. Eikite ir būkite sveikas per Jėzaus Vardą.

Kas jums nutiko Džefersonvilio žmonės? Ar galite turėti tikėjimą? Aš esu jūsų brolis. Turėkite tikėjimą Dievu. Tikėkite.

Ar jūs tikite, ponai? Aš nepažįstamas jums.

221 Jūs tikite, ponas? Jūs irgi ne iš čia. Jūs iš Ohajo. Ji taip pat yra iš Ohajo. Teisingai. Jūs atvykote iš Hamiltono. Teisingai. Ponas Alanai, jūs galite eiti namo ir būti sveikas. Jūs turite savo klausą. Amen.

222 Jūs klausiate, iš kur aš žinau jo vardą? Argi Viešpats Jėzus nepasakė Petru, kad jo vardas buvo . . . jis buvo . . . vardu Kefas, jis turėjo būti vadinamas *Petru*, „mažas akmuo“. Žinoma, Jis žino jūsų vardą. Jis žino, iš kur jūs esate, viską apie jus. Aleliuja!

Tas bronchitas pasitrauks nuo jūsų, Viešpats Jėzus išgydo jus ir laimina jus – išgydytas.

Ar jūs tikite, kad Jis yra čia, dabar, kad išgydytų kiekvieną iš jūsų? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

Kažkas meldžiasi dėl vaiko. Tai maža mergaitė, kuri turi trūkį ant bambos. Teisingai, sese. Amen.

Ko jūs dar norite? Jėzus, Dievo Sūnus, yra čia. Jis prisikėlė iš mirusiųjų.

223 Jūs, pone, stovintis ten, gale, turite prostatos problemą, labai nervingas. Jūs tikite, kad Dievas padarys jus sveiką, išgydys jus? Gerai, pone. Jūsų tikėjimas išgydė jus. Dabar jūs galite eiti namo ir būti sveiku. Jūs neturite maldos kortelės, ar ne? Neturite maldos kortelės. Gerai. Jums nereikia jos.

224 Jums nereikia jokios maldos kortelės. Jums reikia tikėjimo. Ar jūs tikite Juo? Jis prisikėlė iš mirusių. Jis yra čia. Tai Velykos - prisikėlimas. Kiek iš jūsų nori būti išgydytais? Ar padarysite, ką aš jums sakau? Jeigu Dievas leidžia man sužinoti, kas yra jūsų gyvenime arba tai, ką jūs padarėte, kas jūs esate arba iš kur atvykote, viską apie jus, jei tai ne Jėzaus Kristaus prisikėlimas, kas tai? Žinoma, tai yra.

Diabetas, artritas, jūs tikite, kad Jėzus Kristus jus išgydys? Jei galite patikėti - jūs galite gauti. turėkite tikėjimą Dievu.

225 Taigi, Šventoji Dvasia man sako, kad Dievo Angelas, Kuris pasirodė čia, ant šios pakylos, Tas, Kuris pirmą kartą tarp žmonių pasirodė ten prie upės, Tas, Kuris kalba man, Jis dabar yra čia; ir Jis įrodė, kad Jis prisikėlė iš mirusių. Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jūsų išgydymas yra Dievo rankose. Jis jau tai padarė.

226 Ir kiek iš jūsų tiki, kad Jėzus dabar padarys jus sveikus; kad dabar jūsų tikėjimo pakanka, kad pasakytumėte: „Aš tikiu, Viešpatie. Broli Branhamai, jeigu pasimelsi už mane, aš būsiu išgydytas dabar, jeigu pasimelsite už mane“? Ar padarysite tai? Pakelkite savo ranką. Tuomet aš parodysiu jums Dievo šlovę. Amen.

227 Patikėkite manimi, žmonės. Aš esu jūsų brolis. Aš užaugau čia, tarp jūsų. Nė kartą Tai nepavedė ir niekada Tai nepaves. Aš sakau jums, dabar, Šventoji Dvasia juda per šį pastatą kaip miglota Ugnis, juda aplink virš auditorijos. Ji čia, kad išgydytų jus. Ji čia, kad suteiktų jums tikėjimą, jeigu jūs priimsite Ją. Dabar uždėkite savo rankas vienas ant kito.

228 O Dieve, mūsų gerasis Dangiškasis Tėve, aš meldžiu, kad, Jėzaus Kristaus Vardu, kad Tavo Dvasia tiesiog dabar judėtų virš šios auditorijos ir išgydytų kiekvieną asmenį Dieviškame Artume. Tegul Šventoji Dvasia patraukia visą tą Džefersonvilio tamsą, kuri tvyro virš šios auditorijos, ir tegul Jis Savo Šlove apima visą šį pastatą ir išgydo kiekvieną asmenį, esantį čia, Jėzaus Kristaus Vardu.

229 Dabar, palenkę galvas, palenkę savo galvas, pasakykite tai Dievui: „Dieve, - sakykite tai garsiai, - Dieve, [Susirinkimas kartoją maldą paskui brolių Branhamą—Red.] dabar aš tikiu. Niekio daugiau Tu negali padaryti, Viešpatie. Tu įrodei Savo Žodžiu, Tu įrodei Savo ženklais, Tu įrodei Savo Biblija, Tu įrodei per Savo tarną, Tu esi čia, ir dabar aš tikiu. Dabar aš priimu savo išgydymą. Aš tiesiog dabar tikiu, kad aš turiu tikėjimą, ir Dievas mane išgydė. Ir nuo šios valandos aš išeinu iš šios bažnyčios džiūgaudamas, šlovindamas Tave už išgydymą, Jėzaus vardu“.

230 Dabar, palenkę savo galvas, užmerkę akis, dabar pagalvokite tai: „O Dieve, dabar Tu įeini į mane. Aš jaučiu Tavo Artumą. Aš žinau, kad tiesiog dabar Tu įžengi į mano sielą. Tu esi čia, Viešpatie Jėzau. Aš kaip Kleopas. Aš ilgą laiką vaikščiojau su

Tavimi. Aš neatpažinau, kad tai buvo tokiu būdu, Viešpatie; bet čia Tu padarei kažką, tiesiog šiame pastate, ir įrodei man, kad Tu esi tas pats Jėzus. Tu prisikėlei iš mirusių, ir aš tikiu Tavimi. Aš tikiu Tavimi, Viešpatie, kad Tu tiesiog dabar esi čia, su manimi, ir aš dabar esu išgydytas. Aš jaučiuosi stipresnis. Man darosi geriau. Man darosi vis geriau. Mano jėgos sugrįžta į mane. Vėžys, ligos mane palieka, ir dabar aš einu pas Kristų“.

Palenkę savo galvas toliau džiaukitės, toliau melskitės, kol pastorius toliau ves maldą.

GALINGASIS NUGALĖTOJAS LIT56-0401M
(The Mighty Conqueror)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba Velykų sekmadienio rytą, 1956 m, balandžio 1 d., Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org